

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

1ste Aargang

1ste JANUAR 1917

No. 12

NYTAARSHILSEN.

TIL ALLE MEDLEMMER AF DET DANSKE BRODERSAMFUND.

ÆREDE BRØDRE:—

Jeg kan ikke undlade igjen i Aar at takke alle vore Medlemmer for deres Arbejde for Samfundet, og maa jeg tilstaa, at Opfordringen fra vor Over-Sekretær angaaende „Booster” Maanedens har været meget tilfredsstillende for os. Jeg haaber, at alle Brødre vil vedblive at arbejde for at skaffe flere Medlemmer. Som vi nu staar paa det let kunde forøge vort Medlemsantal, thi de Fordele vi byder er de bedste nogen Forening kan yde sine Medlemmer og med et Garantifond paa \$400,000 burde det ikke være vanskeligt for nogen at faa Medlemmer til Eders Loge. Men det tager lidt Arbejde for ethvert enkelt Medlem, og jeg henstiller til Eder, Brødre, hver især at gjøre Eders Bedste i det nye Aar, og særlig til Eder, ærede Delegater fra St. Paul Konvention, som jeg ved kan arbejde og er villige dertil, naar det gjælder. Løft nu i Flok med os for D. B. S. i 1917, og vi vil da faa et Resultat i Medlemsantal, ligesom vi ved Eders Arbejde i St. Paul fik god, solid Assurance, Alderdomsunderstøttelse, extra Sygehjælp for vore Brødres afdøde Hustruer, 10% af Assurance, som udbetales efter at en Broder opnaar en Alder af 70 Aar, hvis han trænger der til. Lad vort Valgsprog være for 1917: flere Medlemmer for vore Loger!

Jeg havde Fornøjelsen paa Vejen til den eksekutive Komitees Møde i Omaha i Efteraaret at besøge Nysted Højskole og fik et Indblik i det Arbejde, som udrettes for vore unge danske Mænd og Kvinder. Jeg kan ikke andet end anbefale alle vore danske Højskoler her i Landet til vore Medlemmer: ligeledes efter bedste Evne støtte vore danske Kirker overalt, hvor de findes. Brødre, vi ønsker at hjælpe Landsmænd at opbygge alt hvad der er godt for vort Folk her i Landet. Brodersamfundets Formaal er at gavne vore Medlemmer ved Sygeunderstøttelse og Hjælp, hvor den trænges, og ikke for at modarbejde nogensomhelst god dansk Sag. Vi maa heller ikke forglemme vore kære hjemme i Danmark, hvor Tiderne er trænge paa Grund af den ulykkelige Krig. Send en lille Skærv hjem til de kære derhjemme til Nytaar. Husk dem — Tiderne har i det sidste Aar været gode de fleste Steder her i Landet. Ligeledes haaber jeg, Brødre, at I ikke har forglemt vore danske Børnehjem her i Landet i Aar; de trænger ogsaa til vor Støtte.

Med Hilsen til Eder alle og min hjerteligste Tak for godt Samarbejde i 1916 forbliver jeg Eders med Ønsket om et godt og velsignet Nytaar for Eder og Eders Familie.

Eders i Arbejdet forbundne,

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Distrikts Inndeling.

(Svar til Broder Stevens)

Distrikts Inndeling har været oppe til flere Konventioner, og hver Gang er det blevet nedstemt, saa jeg synes Østens Loger maatte hellere give op og saa holde Begravelse paa Inddelingen af Logerne.

Broder Stevens skriver: „Jeg betvivler ikke, at Delegaterne ved Konventionerne forsøger at gøre det bedste de kan, men Tiden er for kort, Forslagene for talrige.” Men vilde det blive bedre ved Distrikts Konventionen? Der vilde blive udvalgt Komiteer lige som paa Hoved Konventioner og Forslag vil blive sendt ind til Behandling. Hvert Distrikt vedtager sine Love. Vel, jeg tænker mig de vil gaa til Pressen og blive trykt, saa alle Medlemmer i dette Distrikt kan se hvad der blev gjort paa Distrikts Konventionen. Det bliver en extra Udgift.

De forskellige Delegater vil saa igen møde paa Hoved Konventionen og gaa igennem Lovene fra de forskellige Distrikter for at faa det bedste ud af de Love, som de forskellige Distrikter har stemt for.

Et Distrikt har lavet en ny Lov til en bestemt Paragraf, maaske et andet Distrikt har lavet en Lov lige det modsatte til samme Paragraf, og det er bare den ene, som gaar igennem paa Hoved Konventionen, saa er den anden Part misfornøjet. Vi kan ikke alle faa de Love sat igennem, som vi

personligt ønsker, lige meget om vi har Distrikt Konventioner eller bare en almindelig Konvention. Vi hører flere Malere sige: nye Pensler er de bedste. Jeg er selv Maler, men jeg foretrækker en, som er godt slidt til, men ikke opslidt, og ligeledes tror jeg

vi bør blive ved den Slags Konventioner vi har haft hele Tiden.

Broderlig Hilsen,
W. H. L. FJORDBAK,
Delegat fra 1906 Konventionen, Medlem af Loge Nr. 141.

Et Svar til Broder Stevens.

Lincoln Lake, Mich., 7. Dec. 1916.

Broder Stevens ønsker at diskutere vigtige Spørgsmaal i Bladet og begynder med Referendum og Distrikts Inddeling. Referendum har vi jo paa en Maade, saa at hvis nogen har noget godt, da kan det godt blive afgjort ved Referendum Afstemning. Distrikts Inddeling har selvfølgelig sine gode Sider, men ogsaa svage Sider, derfor er det jo bleven nedstemt flere Gange, men kommer jo igjen, som Broder Faldborg sagde om Katten han slog ihjel. Hvorfor Loge Nr. 106 stemte imod, var fordi at det var at gaa baglænds naar vi ikke kunde vælge vor Delegat direkte, og en anden Ting ved vi ogsaa, at de smaa Loger vilde aldrig blive repræsenterede paa Hovedkonventionen. De vil aldrig faa det „Pull,” som de store Loger fra de store Byer har. Saa har der været talt saa meget om Besparelse; det ser godt ud paa Papir, men i Virkelighed blev der vist ingen. Der skulde jo være Distrikts Præsident, Sekretær o. s. v., og naar alle skulde have lidt, var der vist intet sparet. Og fik vi saa valgt 7, 9 eller 11 gode Mænd til Hovedkonventionen, tror Du saa ikke, Broder Stevens, en klog Overbestyrelse kunde faa dem til at gjøre som de vilde? Til næste Konvention bliver Komiteerne jo udnævnt en Maaned før Konventionen træder ind i det er et Skridt i den rigtige Retning. Saa kan de sætte sig ind i Forslagene og ved Korrespondance med de andre Medlemmer om trent have det hele færdig, naar Konventionen træder sammen. Lad os nu først prøve, hvorledes det arbejder. Broderlig Hilsen,

P. C. PAULSEN,
Delegat Trufant Loge Nr. 106.

Fra Seattle, Wash.

I Dagene 16, 17 og 18 November holdt D. B. S. Loge Nr. 29 ved D. S. S. Loge Nr. 40 og Ungdomsforeningerne „Dannebrog”s og „Danmark”s velvillige Hjælp en baade i fornøjelig, selskabelig og økonomisk Henseende vellykket Bazar, som indbragte det slunkne Byggefonds Kasse ca. 900 Dollars. De tre Aftener som Bazaren varede

veklede med Taler af Byens repræsentative Mænd og smaa komiske Underholdninger af Logens egne Medlemmer. I den festsmykkede Sal kunde man høre alle de Dialekter som det danske Sprog er saa rigt paa, og Ven traf Ven, som ikke havde set hinanden for mange Aar.

Alskens Varer, fra gamle Overfrakker, dyrt Hvedemel og Æbleskiver bagte af gode danske Kvinder, til det lækreste Sukkergodt i „Dannebrog”s Butik kunde købes for en rimelig Pris og per Kontant.

D. S. S. Loge Nr. 40's Medlemmer havde en Butik, hvor et rigt Udvalg af smukke Haandarbejder falbødes.

Konkurrencen for Dronning var den sidste Aftens mest spændende Nummer. Frøken Line Jessen gik her af med Sejren, men de to andre unge Damer, Anna Helborg og Regine Lauritsen, gav deres gode Arbejde til det udmærkede Resultat for Byggefonden og Dronningen med hendes Følge modtoges med jublende Bifald.

Dramatisk Klub „Harmonien” gav ogsaa et Par Tableauer til Bedste, et for „Danmark,” hvor Frøken Emmy Christiansen sang „Dejlig er Danmark, som modtoges med bragende Bifald, og et for „Amerika,” hvor Harmoniens skattede Skuespiller Hr. Anker Jensen sang „America, I love you.”

Auktionen tog nu sin Begyndelse med ingen mindre end Overpræsidenten som Auktionsholder, og hvis de Tilstedeværende ikke havde vidst, at hans daglige Dont var at sælge „Bricks” vilde de have taget ham for en i Fagets Kneb fuldt indøvet Auktionærius; han arbejdede, saa Sveden stod i blanke Perler paa hans Pande.

FRED ANDERSEN.

MEDDELELSE FRA TRUFANT. MICH.

Til Medlemmer af Loge Nr. 106:

Følgende Forslag til 2. Afdl. af Logens Bilove blev vedtaget paa Logens Generalforsamling den 6. Decbr. 1916.

Prgf. 13.—Naar en Broder er syg, skal han underrette Sygekomiteen eller Sekretæren senest 8 Dage efter Sygdommens Begyndelse, i modsat Tilfælde regnes Sygehjælpen kun fra den Tid han er meldt syg.

(Udenbys Medlemmer kommer ikke ind under denne Paragraf.)

Prgf. 14.—Naar en Broder er meldt syg, skal Sygekomiteen eller Sekretæren underrette Logen derom paa det første Møde efter at Meddelelsen er modtaget.

Ligeledes blev det vedtaget at forhøje Kontingentet for næste Aar, til \$1.00 pr. Kvartal.

DET DANSKE BRODERSAMFUND'S OVER-SEKRETÆRS KONTOR

J. MICHAELSEN, Office 202 Paxton Block.

Assessment Nr. 1, i 1917

Omaha, Neb., 1. Januar 1917.

Hoved Nr.	Døds Nr.	Navn	Loge Nr.	Logens Bynavn	Alder	Optaget	Død	Fødested	Dødsarsag	Assurance-sum
12877	2082	Chr. Simonsen	49	San Francisco	57	25 Jan. 1905	8 Nov.	Randers	Arteris Sclerosis	\$1000
4773	2083	P. Christensen	7	Cedar Falls	61	24 Sept. 1893	7 Nov.	Holbaek	Canc. of Oesophagus	1000
11039	2084	H. W. Johanson	78	Salt Lake City	35	15 Nov. 1900	5 Nov.	København	Tuberculosis	500
447	2085	L. Thomsen	1	Omaha	76	22 Mai 1883	4 Nov.	Slesvig	Cancer of Stomach	1000
1154	2086	P. V. Sorensen	2	Neenah	81	25 Juli 1885	22 Nov.	København	Nephritis	1000
37490	2087	Chas. Hansen	18	Chicago	41	18 Mai 1914	31 Okt.	Chicago	Pneumonia	1000
3384	2088	S. Clemmensen	46	Perth Amboy	46	1 Febr. 1892	17 Nov.	Ribe	Hepatic Cirrhosis	1000
5067	2089	P. Stockholm	54	Dannebrog	58	3 Febr. 1894	28 Nov.	Grenaa	Carcinoma of Stom.	1000
1734	2090	A. P. S. Brostrup	1	Omaha	56	26 Nov. 1888	21 Nov.	Ringkøbing	Carcinoma of Stom.	1000
23943	2091	J. C. H. Meyer	49	San Francisco	37	8 Marts 1907	20 Okt.	Aabybro pr. Aalborg	Pul. Tuberculosis	1000
24936	2092	H. M. Lauersen	189	Barronett	51	4 Aug. 1907	9 Dec.	Vejle	Accident	500
9996	2093	M. Sorensen	35	Chicago	44	1 Dec. 1899	15 Nov.	Randers	Heart Disease	1000
23158	2094	C. A. Jensen	35	Chicago	55	7 Dec. 1906	2 Dec.	Aarhus	Acinet	500

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfunds Konstitution, Paragraf 6, 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødrenes Opmærksomhed paa, at Assessment Nr. 210, som er i Logens Kasse, herved beordres indsendt til Over-Sekretæren den 1. Marts 1917 og senest den 15. Marts. Du anmodes derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer Aars-Nr. 1, Løbe Nr. 211 senest den 1. Marts, da enhver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7, 4de Afdeling, altid maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Ny Medlemmer optaget den 1 Jan. og indtil næste Assessments Opkrævning skal betale Aars Nr. 1 Løbe Nr. 211 ved Optagelsen.

Assessment Aars Nr. 1 Løbe Nr. 211 er nu forfalden til Indbetaling og maa være betalt til Logernes Kassere eller Finans Sekretær senest den 1. Marts. 1917.

J. MICHAELSEN, Over-Sekretær.

Loge Emner.

Bageri.—Hvis nogen Broder, som læser dette, ved hvor et godt Bageri er til Salg eller et godt Sted at begynde et Bageri, bedes man tilskrive Peter Jensen, 404 East 10th Street, Cedar Falls, Ia.

* * *

Allerede Lørdag den 16. Dec. havde den store Racine Loge Juletræ for Medlemmernes Børn. Der var 600 danske Efterkommere som dansede om Træet og fyldte Luften med glade Hvin hele Eftermiddagen fra Kl. 2 til 7. Efter at have marcheret rundt om Træet blev der sunget nogle Sange og en Del af Børnene optraadte paa Scenen med Sang og Deklamation. Hvert Barn fik en lille Present og en Pose med Æbler og Knas. Om Aftenen mødte de Ældre frem og deltog i Festligheden og Glæden.

* * *

Logen Nr. 4 i Racine havde Bestyrelsesvalg den 6te Dec. og gjenvalgte flere af sine Embedsmænd medens der ogsaa kom nye Kræfter ind i nogle af Pladserne.

* * *

Loge Nr. 1 i Omaha har afholdt Bestyrelsesvalg og gjenvalgt fem af sine Embedsmænd. Det er Meningen at indsætte den nye Bestyrelse med stor Festlighed den 2den Januar. Ved denne Lejlighed vil Over-Sekretæren og flere Brødre fra andre Loger komme tilstede, og man gør Regning paa at have en rigtig fornøjelig og betydningsfuld Aften for Brodersamfundet. Som bekendt er der 400 Medlemmer i Loge Nr. 1, og hvis de fleste af dem møder op ved Bestyrelsens Indsættelse bliver det en Begivenhed af Rang.

Et nødvendigt Assessment.

Paa Forslag af Broder Chr. Nielsen vedtog den exekutive Komite ved sit aarlige Møde at lade opkræve 11 Assessmenter for 1916.

I Anledning af denne Beslutning, som jo vil medføre en forøget Udgift for Medlemmerne af ca. \$20,000, tillader jeg mig herved at fremsætte nogle Bemærkninger samt henlede Opmærksomheden paa følgende Tal fra Garantifondets Regnskab:

Januar 1. 1916 var Garantifondet	\$297,283.75
Januar 1. 1916 var Garantifondet	347,084.36
En Fremgang i 1915 paa...	49,800.61
Oktober 1. 1916 var Garantifondet	\$403,125.00
En Fremgang i 9 Maaneder paa	56,040.64

Dette er den største Fremgang vi nogensinde har haft i et Aar, og kun 9 Maaneder har forløbet. Til Trods for denne store Fremgang har Overbestyrelsen dog anset det nødvendigt at lade opkræve 11 Assessmenter, skønt det var vedtaget ved Konventionen i St. Paul kun at opkræve 10.

Denne forfærdelige Higen efter Penge synes at have slaet vor Overbestyrelse med Blindhed for Brodersamfundets virkelige store Formaal, nemlig "at samle de Danske i Amerika i et stort Broderskab og der igennem at yde hverandre al mulig Hjælp og Bistand" — og ikke for at trække saa mange Penge som mulig ud af dets Medlemmer.

Med Hensyn til Medlemsantal har Brodersamfundet staaet aldeles stille i flere Aar, hvilket mener det samme som at vi er gaaet tilbage, for ved at staa stille er vor Gennemsnitsalder steget i Stedet for at den skulde blive lavere paa Grund af de mange unge Danske, som har voxet op i Amerika eller kommer her som Nybyggere. I 1915 havde vi en Tilgang af 23 Medlemmer medens 965 var udslettet for Restance; dette alene viser hvor uheldigt Brodersamfundet er bestyret, da alle andre Venskabs-Foreninger over hele Amerika har haft en udmærket Fremgang.

Om det ikke betaler sig at have Assurance, saa lad os forandre det. Vi kan have en Begravelseshjælp paa 1000 Dollars, og vi behøver ikke en Million i Assurancefondet.

Jeg haaber, Brødre, at I vil tage under Overvejelse det meningsløse i Overbestyrelsens Opfattelse, af Nød-

vendigheden at opkræve 12 Assessmenter om Aaret, hvilket fra et finansielt Standpunkt er aldeles unødvendigt. Om der er nogle Stater, som forlanger et Assessment hver Maaned, saa kan de lokale Finassekretærer selv fordele de 10 Assessmenter paa 12 Betalinger.

Brødre, lad os forsøge at faa Medlemmer for Brodersamfundet, fordi de elsker vort gamle Fødeland, og fordi de synes om at være sammen med danske og opretholde Minderne og Traditionerne fra Danmark, men lad os ikke have en unødvendigt høj Assurance, saa nogen af den Grund skulde afholde sig fra at slutte sig til os.

Med broderlig Hilsen,

L. FRED MULLER,

Delegat fra "Odin" Loge Nr. 64, Rockford, Ill.

Askov, Minn.

Fortalt af L. Mosbæk i Salomons Almanak for 1916.

Det var i Aaret 1906 lige efter Ny-aar, at Dansk Folkesamfund bekendtgjorde, at det havde ladet Forholdene undersøge forskellige Steder, og at det nu vilde anbefale, at der blev begyndt en Koloni i Partridge, Minnesota, beliggende mellem Minneapolis og Duluth ved Great Northern Jernbanen i den Egn, som blev hjemsogt af den store Skovbrand, den saakaldte "Hinckley Fire," den 1. September 1894, hvorved 400 Kvadrat-miles af stor Skov ødelagdes — 418 Mænd, Kvinder og Børn brændte — og Byerne Partridge, Brook Park, Hinckley, Mission Creek, Sandstone og Rutledge gik op i Luer.

Staten Minnesota har rejst en Granitstøtte i Hinckley, den 1. Sept. 1900, til Minde om Katastrofen; den ene Side har følgende Indskrift:

"This monument is dedicated to the Pioneers of Civilization in the Forests of Minnesota."

Denne Mindestøtte er tilegnet Banebryderne for Civilisationen i Minnesota's Skove.

Hvad den Gang syntes — og i Virkeligheden ogsaa var — en stor Ulykke, blev Indledningen til en Udvikling af Landbruget i disse Egne, som søger sin Lige i Amerikas Historie.

Emigrantstrømmen, som stadig har gaaet og endnu gaar mod Vest, og som tidligere fortrinsvis søgte de store, rige Prærier, har nu faaet Øjnene opladt for Rigdomskilderne i Skovbunden, og Tusinder af Hjemsogere og Farmere fra Prærien, hvor Forpagter-Systemet mere og mere tager Overhaand, søger nu Skovlandet og opdyrker og grundlægger et selvejende Hjem paa et solidt Grundlag, hvilket hele Udviklingen her bærer Præg af.

Aaret efter Skovbranden kom Skovhuggeren og fældede de bedste af Fyrrestammerne, og dermed var Vejen banet for Civilisationen. Op af Skovbunden og Asken spirede Poppel og Birk, Hindbær, Jordbær, Kirsebær og Blommetræer samt Blaabær og Brømbær ikke at forglemme, ja, selv Stikkelsbær og Solbær finder man nu og da vildtvoksende.

Omkring Skovvejene og langs Vejene sprang Kløveren op, undertiden 4-5 Fod høj; den blev en af Banebryderne for det ny; den pegede paa, hvilke Rigdomskilder der var i Jorden. Der førtes en haard Kamp mellem Poppel og Birk paa den ene Side og Kløver paa den anden. Det var lige ved, at Kløveren maatte bukke under og kvæles af Busk og Krat her, da vi i 1906 kom Kløveren til Undsætning; men nu er der ingen Tvivl om, hvor Sejren hører hjemme. Aar efter Aar og Dag efter Dag melder sig ny frivillige i de kæmpendes Rækker paa de allieredes Side (Kløver og Civilisation). Naar der i 1906-7 ryddedes nogle Dusin Acres, saa ryddes der nu Hundreder. Eller lad os tage et andet og mere tydeligt Eksempel: Der løber en Vej fra Askov lige østpaa forbi mit Hjem. Langs de første 4½ miles var der for tre Aar siden syv bosiddende Familier; i Dag er der 23 saadanne paa disse 4½ miles; det er ikke et æventyrligt, men praktisk Landbrug, som bærer denne Udvikling gennem disse sidste 9-10 Aar, og især de sidste 3-4 Aar er Fremskridtene mest iøjnefaldende; i Begyndelsen gik det kun smaat.

Vi boede den Gang (1906) i Onarga, Ill., ca. 85 miles syd for Chicago. Vi var ved at blive træt af at leve mellem fremmede; vi længtes tilbage til Landsmænd og dansk Skole og Kirke, og da vi læste om den paatænkte Koloni, sagde min Kone, at hvis jeg vilde købe Land, saa maatte jeg leje det gamle Hotel til hende, saa kunde vi jo da have Husly foreløbig. Jeg mødtes saa med Landudvalget, Chr. Duus og L. C. Pedersen, tilligemed A. T. Andersen, Jeppe Lund, Jens Lund og Peter Petersen her den 6. Februar 1906, og vi købte alle Land til Trods for, at der var 3 Fod Sne paa Jorden. Min Familie flyttede ind paa Hotellet allerede den 1. Marts og tog der mod Gæster og Landsøgere de to første Aar. Foruden dette gamle Hotel, en Levning fra Skovhugstiden efter Branden, var der en Butik, hvor man kunde købe Tobak m. m., samt Jernbanestation og "Section House," et lille Bræddeskur for Posthus samt et "Loghus"; dette udgjorde Byen, og ca. et Dusin Familier, tyske og svenske, sad hist og her i Skoven med op til 1 Acre Land ryddet; de fleste af dem levede væsentligt af Jagt og Fiskeri samt om Vinteren af Skovarbejde længere mod Nord; der var ogsaa et Skolehus i Byen med en Lærerinde og ca. en halv Sned Børn. Siden har vi bygget et nyt Skolehus til \$7,000, hvori der sidste Vinter undervistes ca. 160 Børn i 9 Klasser med 4 Lærere. Dette er alt, hvad denne Bygning kan rumme, og der vil rimeligvis blive bygget en anden lige saa stor Skolebygning næste Aar ved Siden af.

Loven i Minnesota tillader, at der undervises 1 Time daglig i fremmed Sprog; vi valgte Dansk paa dette Grundlag, og der undervises 1 Time i Dansk daglig i alle Klasser; foruden dette holdes der 4 Maaneders dansk Skole hvert Efteraar, to Maaneder for yngre og to Maaneder for ældre Børn; de yngre Børn begynder 1. September og de ældre 1. November. Denne danske Skole er fri for alle Børn; den opretholdes ved frivillige Bidrag og blev sidste Aar besøgt af 60 Børn. De to sidste Aar har vi haft Sigrød Østergaard som Lærerinde, og i Aar, 1915, var vi Miss Christensen, der i flere Aar har undervist i Friskole i Danmark.

Den offentlige Skole ledes af F. Claire Nielsen (fra Nysted, Nebr.), som "principal" og tre Lærere i 8 Maaneder hvert Aar. Vore Udgifter til denne Skole er op mod \$5,000 aarlig; Udgifterne til vor danske Skole er ca. \$300. Der vil i Januar 1916 blive oprettet en dansk-amerikansk Fortsættelsesskole for Børn fra 14-18 Aar.

Ligesom den danske Børneskole vil Fortsættelsesskolen komme til at tilhøre Menigheden. Ledelsen af denne er overdraget til Pastor Kr. Andersen; hans Medhjælpere vil blive hans Hustru samt A. Gravesen og Mrs. P. H. Pedersen. Fortsættelsesskolen vil væsentlig arbejde med samme Maal og med samme Midler som den danske Folkehøjskole.

En væsentlig Bevæggrund for mange til at fæste Bo her har været den danske Skole og Kirke. Menigheden tæller nu ca. 100 bidragydende Medlemmer; den tilhører den danske evangelisk-lutherske Kirke, der har Præsteskole og Lærerseminarium i Grand View, Des Moines, Ia. Der er ingen andre Kirker eller Kirkesamfund repræsenteret her. Vi dannede Menighed allerede det første Aar (1906), og de faa Settlere samedes om Søndagen i Hotellet eller Skolen, hvor en og anden læste en Præken. Mange af os mindes endnu med Glæde de hyggelige Timer, vi tilbragte sammen paa den Maade. Senere kaldtes H. C. Strandskov til Præst, og Gudstjenesten afholdtes i Skolen. Der blev bygget Præstebolig til ca. \$2,000, og i 1914 paabegyndtes en Kirke til ca. \$8,000, som blev indviet den 18. Juli 1915 ved en to-Dages Festlighed. Ved samme Lejlighed blev Menighedens nuværende Præst, Kr. Andersen, tidligere Brush, Colorado, indsat.

Der var ingen af os, der mødtes her den 6. Februar 1906 og købte Land, der havde noget Kendskab til Skovland eller Opdyrkning af Skoven. Jeg lagde Vejen om ad Wisconsin og besøgte Søren Uhrenholt, boende paa samme Bredegrad, ca. 80 miles øst herfor, nær Hayward; han havde

boet der i 6 Aar paa ophugget Skovland noget nær lig Landet her; han gav mig alle de Oplysninger, han kunde, og tilsidst tog han mig ned i sin Kælder — det eneste Sted, hvor Jorden var tilgængelig; Jorden der lignede mest rødt Sand. Uhrenholt sagde, at hvis Jorden i Partridge var af samme Slags, saa kunde jeg trygt tage fat, den skulde saa nok betale for Arbejdet. Dagen efter var i Askov lykkedes det mig at sparke en frossen Klump Jord fra Udgravningen paa Banen; jeg tog den med hjem og plantede en Tomst i denne Jord; den voksede godt. I United States Soil Survey kaldes denne Jordart "red till"; den er en Aflejring fra Istiden og dækker store Arealer i det nordøstlige Minnesota op mod Canada og er anset for at være noget af det frugtbareste Jord i United States. Det er en passende Blanding af Lerjord og Sand, som kan holde Markredskaberne blanke. Vejene er faste baade i tørt og vaadt Vejr; Jorden revner ikke i tørt Vejr, holder godt paa Fugtighed og Gødning og frembringer, naar den er velbehandlet, meget rige Afgrøder. Der er saaledes avlet over 400 Bushels Kartoffler pr. Acre, 600 Bushels Rødløg, 25 Tons af Hvidkaal, over 60 Bushels Havre, der vejer ca. 40 Pund pr. Bushel, indtil 50 Bushels Majs og 3 Tons af Kløverhø. Man bedes lægge Mærke til, at jeg sagde; **naar Jorden er velbehandlet**; der er jo nogle, som nøjes med mindre, især i Førstningen.

Klimaet er anset for at være meget sundt. Luften er høj og let; og som Følge deraf mærker man ikke Kulden meget om Vinteren, selv om Termometret viser mange Grader under Frysepunktet. Sneen falder i Reglen jævnt og stille og giver almindelig godt Slædeføre for ca. tre Maaneder eller længere. Det er yderst sjældent, vi har afvekslende Tø og Frost. Vandet er blødt og rent. Regnmængden er i Følge Statistiken ca. 30 Tommer aarlig, hvoraf det meste falder jævnt fordelt fra April til September.

Dette er en væsentlig Aarsag til, at de sikre Afgrøder, som høstes i det megenlige Minnesota. Statistiken viser, at de tørre Aar, nemlig 1894, da Skoven brændte, og 1911. Ødelæggende Haglstorme har vi ikke oplevet her, ej heller Cykloner, ligesom Svinekolera endnu er ukendt i vort County eller længere nord.

Rydningen af Skoven er ikke let — især for Begyndere; men det er baade fornøjeligt og lønnende, naar man først faar fat paa den rigtige Maade; det giver Kræfter og Selvtillid og ikke alene et midlertidigt Bosted lig Forpagterens paa Prærien, men et Hjem.

Vi havde adskilligt at kæmpe med i Begyndelsen, men er saa nogenlunde over Børnesygdommene. Da vi først begyndte, kunde vi f. Eks. ikke sælge Smør, Æg eller noget som helst uden i Bytte for Varer i Butikken; men da vi ikke kunde betale hverken Renter eller Skatter med Varer, oprettede vi en Æggeforening efter dansk Mønster og sendte vore garanterede Æg til Duluth, hvor vi saa fik 5c pr. Dusin over Topnotering. Vi organiserede en Landboforening og en Farmers Mutual eller gensidig Brandassurance-Forening, der nu omfatter hele Countyet og mere, med Hjemsted i Askov; i denne er der nu tæt op mod en Million assurert, Præmien var sidste Aar 10c af hver \$100. J. P. Sørensen er Sekretær nu. Den blev indkorporeret den 6. Juni 1908 med K. H. Duus som Præsident og L. Mosbæk Sekretær, og 40 Medlemmer, med en indtegnat Assurance af \$50,000.

Mejeri oprettede vi efter dansk Andelssystem, da vi havde 200 Køer i 1910 med Karl Møller fra West Denmark som Mejerist. Han tilbød at lave vort Smør for 1 Cent pr. Pund samt en Trediedel af hvad Smørret vilde bringe over New York Topnotering. Karl Møller kunde ikke vel tale Fugtigheden i Mejeriet og overtog saa Jærnvareforretningen i Askov, og Valdemar Højbjerg er vor Mejerist nu. Mejeriet gaar særdeles godt, det er en af Grundpillerne for vort Landbrug. Som et Bevis for, at vi ikke lever af bart Brød eller Margarine, kan jeg anføre, at vi spiste af vort eget Smør, lavet i Mejeriet, for ca. \$3,500 sidste Aar, foruden hvad Smør der er kernet hjemme.

Ved Fremmed Kyst.

Ved fremmed Kyst, paa fjerne Strand,
 hvor hen os end vor Skæbne sætter,
 man glemmer ej sit Fødeland,
 dets lyse Dag, dets mørke Nætter.
 Til Danmark paa vor Barndoms Gang
 os knyttet Uskylds først Glæder;
 for det nu lyder Manddoms Sang:
 Danmark, dig følge Held og Hæder.

I Rummet er din Grænse nu
 en snæver Krans af Hav og Volde;
 men fjernt i Tiden hørtes du
 i Klang af Harper og af Skjolde.
 I Tiden er din Strækning stor,
 og Saga frem fra Oldtid træder
 og synger gennem Seklers Kor:
 Danmark, dig følge Held og Hæder!

Du mindes Fortids Helteleg
 ved store dødes Helteskygger,
 mens Første-Kristians Konge-Eg
 er den, hvorunder Livet bygger.
 Hør, Nutid synger Oldtids Kvad,
 det lyder højt fra alle Steder,
 hvor Stammen breder ud et Blad:
 Danmark, dig følge Held og Hæder!

J. L. HEIBERG.

Samme Sommer, som vi begyndte
 Mejeriet, blev der bygget 11 Siloer,
 og mange flere er bygget siden. Far-
 menes Størrelse er meget forskellig.
 Præriefarmerne er tilbøjelige til at
 købe for meget Land. Vi behøver ikke
 nær saa mange Acres her; vi driver
 ikke Rovdrift med Hvede og Majs til
 at sælge. 40 til 80 Acres er rigelig,
 og der er flere paa 20 eller 10 Acres.

Nabo, Lars Christensen, har 12
 hvoraf Halvdelen er i Korns-
 Han har 1 Hest, 4 Køer,
 Ungkvæg, Svin og Høns og sidder
 nok saa lunt og hyggeligt og klarer
 sig langt bedre end mange af dem,
 der har fra 40 til 200 Acres.

Gennem Landboforeningen oprette-
 de vi ogsaa en Fællesindkøbs-Fore-
 ning af Foderstoffer; vi har bygget
 Hus for denne og for Mølle ved Side-
 sporet. Vi omsatte for ca. \$15,000
 sidste Aar. A. C. Ravnsholt er Be-
 styrelse af denne Andelsvirksomhed,
 til almindelig Tilfredsstillelse. Vi om-
 sætter Foderstofferne med ca 10 pCt.
 over Indkøbsprisen og fik ved sidste
 Aars Slutning 5½ pCt. tilbagebetalt
 som indvundet Overskud, foruden
 hvad der blev lagt i Reservefond ef-
 ter at alle Driftsomkostninger, Renter
 og Assurance var betalt.

Man kan mærke, det gør et ejen-
 dommeligt Indtryk paa mange Dan-
 ske, første Gang de kommer til
 Askov: der tales Dansk baade af sto-
 re og smaa, og alle Foretagender er i
 danske Hænder, og Omgivelserne bær-
 rer Præg deraf. Bygninger baade i
 By og paa Land er bedre, end man
 almindelig ser dem under lignende
 Nybyggerforhold, og de er vel vedlige-
 holdte med mere eller mindre Plant-
 ning og Haveanlæg; alt tyder paa, at
 de, der her har slaaet Bo, agter ikke
 at flytte næste Aar — alt er planlagt
 med Fremtiden for Øje.

Avisen, "Askov American" som er
 et Aar gammel, ejes og redigeres af
 Hjalmar Petersen — den er et godt
 udført Arbejde, og Arysager leveret
 derfra staar langt over det alminde-
 lige.

Hjalmar Petersen har sidste Aar
 oprettet og leder et Hornorkester paa
 22 Mand. De har givet to velykkede
 Koncerter i Foraaret og har ved flere
 Lejligheder siden ydet værdifulde Bi-
 drag til Underholdning ved Møder og
 Fester og ved Kirkeindvielsen.

Valdemar Højbjerg, vor Mejerist,
 indøver og leder et Mands-Sangkor,
 som ligeledes bidrager til Underhold-
 ningen ved flere Lejligheder. Mands-
 koret øver sig en Aften om Ugen ca.
 45 Minutter; umiddelbart derefter
 holdes almindelig Sangøvelse under
 Ledelse af Pastor Andersen, for en-
 hver, som har Lyst. Der skal nok bli-
 ve Takt i vor Sang og forhaabentlig
 i alt vort Arbejde.

Ungdomsforeningen, der tilhører de
 sammensluttede danske Ungdomsfore-
 ninger i Amerika, samler de unge
 hveranden Søndag Aften til Under-
 holdning, Samtale og Sang; dens nu-
 værende Formand er Chr. Frederik-
 sen. Den afholder Fest hver Fjerde-
 Juli og arrangerer flere Møder aarlig
 med Foredrag; nu og da faar de sig
 en Runddans til Afveksling; til denne
 Forening hører næsten alle de unge.

Dansk Folkesamfund har en Kred-
 se i Askov, og den afholder Møder i
 Denne Forening arrangerer i Reglen
 dansk Grundlovsfest, holder Møde en
 Gang maanedlig paa Omgang i Hjem-
 mene. Disse Møder ender altid med
 en Kaffeetaar.

Menighedens Kvinder holder Møde
 i Hjemmene skiftevis en Gang om
 Maanedn — ogsaa med Kaffeetaar. De
 har udstyret og smykket vor ny Kir-
 ke indvendig.

Dansk Brodersamfund har en Afde-
 ling her paa 50 Medlemmer; den ud-
 folder en betydningsfuld Virksomhed
 og er en god Støtte for sine Medlem-
 mer i Sygdom og Ulykkestilfælde.
 Den lader ogsaa afholde offentlige Mø-
 der og Foredrag og Skovture om Som-
 meren. Formand er Christian Han-
 sen; Sekretær, Jørgen R. Petersen.

First State Bank of Askov aabne-
 des i Juli 1911 med L. C. Pedersen
 som Præsident og Anton Gravesen
 Kasserer. I et af dens Avertissementer
 i Askov læses: "Character is the
 Basis of Credit, the Dollar Absolutely
 Secondary." En Førsteklasses Bank-
 bygning er under Opførelse. Bankens
 Oprettelse udfyldte et stort Savn og
 har bidraget meget til Koloniens
 Fremgang, ikke saa meget ved at pas-
 se paa vore opsparde Penge — disse
 trykker os ikke endnu — men særlig
 ved at hjælpe os i en snæver Vending
 med et Laan paa ovennævnte Sik-
 kerhed.

Jærnbane og Ekspretrafikken ledes
 af Regnar Notvig som Stationsforval-
 ter. Han skriver tillige en Revy paa
 Vers eller Prosa en Gang imellem,
 naar vi trænger til at se ind gennem
 vore egne Vinduer.

Postvæsenet besørges af Jørgen R.
 Petersen i en særskilt Bygning. Vi
 haaber at faa Vejene i Orden, saa vi
 kan faa mindst to kørende Land-
 poster ud fra Askov inden Nyaar
 1916. Frankeerede udgaende Breve i
 1909: \$462.75; i 1914, \$906.45.

Vi har en lille Park midt i Byen,
 hvor vi holder Friluftsfester og Mu-
 sik; den ejes af Dansk Folkesamfund.
 Mrs. Olga Møller samler de unge
 Piger en Gang ugentlig til Undervis-
 ning i Syning og Haandarbejde.

Martin Sørensen, Hans Povlsen og
 Peter Laursen fra West Denmark
 byggede en Savmølle her i 1907. Sø-
 rensen og Povlsen driver endnu Møl-

len og forsyner os med Tømmer og
 Bygningsmaterialer; der er dog kun
 ganske lidt tilbage af den gamle
 Skov, kun nogle smaa Pletter af Løv-
 træer og Tamarack, som Ilden skaa-
 nede i 1894. Forøvrigt har vi ingen
 Industri eller Fabriksvirksomhed i
 Askov, og jeg haaber ej heller, vi skal
 faa det; vor hele Energi er rettet mod
 et intensivt Landbrug, for hvilket alle
 naturlige Betingelser er til Stede her.
 Arbejdslønnen er i Reglen ret god,
 alm. \$2 i Dagløn eller \$30 til \$40 med
 Kost og Bolig maanedlig. Der er man-
 ge Karle, som har købt fra 40 til 80
 Acres paa Afbetaling; naar de saa
 ikke har andet lønnende Arbejde, be-
 høver de ikke at ligge i Byerne og
 bruge deres opsparde Penge uden
 Vederlag; de kommer her og rydder
 deres Land, og en skønne Dag har de
 en værdifuld Farm.

Fra Portland, Oregon.

Loge Nr. 167 af D. B. S. afholdt
 sin halvaarlige Generalforsamling Fre-
 dag Aften den 5. December, John Krog
 gjenvalgte som Præsident. Vice-Præ-
 sident Chris. Andersen undslog sig
 for Gjenvalg; dette gav Signalet til
 en livlig "contest" imellem Tillids-
 mand Rasmus Petersen, og Logens
 Korrespondent, for ovennævnte Em-
 bede; Pladsen tilkendtes Tillidsman-
 den med en Majoritet af 6 Stemmer.
 Derefter skredes til Valg af en Sekre-
 tær. Andrew Poulsen, der for en Aar-
 række har fungeret som Logens of-
 ficielle Skriver og mer eller mindre
 officielle Diktator a la Carranza, var
 i den senere Tid af forskellige oprør-
 ske Undersaatter (der paa en eller
 anden uforklarlig Maade havde er-
 holdt tilstrækkeligt Mod til at give de-
 res Mening Luft) blevet beskyldt
 for ved givne Lejligheder at have
 fremfaret med usædvanlig Strenghed
 overfor sine Undergivne — der sag-
 des, at en sand Jernpolitik havde ta-
 get Besiddelse af vor lille Statsmini-
 sters Department. Men nu stod Val-
 get for Haanden, Tiden var inde til at
 afkaste Aaget, med andre Ord af styr-

te Regeringen; men Logens mangear-
 lige Sekretær og Undertrykker, An-
 drew Poulsen, havde heller ikke væ-
 ret ledig; han havde øjensynligt lagt
 sine Kabaler, givet sine hemmelige
 Ordre, og imødesaa nu Resultatet
 med den Koldblodighed, der er karak-
 teristisk for store Personligheder.

Men nu aabnedes Nominationen;
 jeg sad henne i et Hjørne af Salen, i
 Selskab med Smørgrosserer Andrew
 Jensen, Konsul og Bankdirektør Hen-
 ry Harkson, det giver altid et godt
 Indtryk og styrker en Skrivners Kre-
 dit at ses i den Slags Selskab. Lige
 med et rejser Konsulen sig, jeg tænkte
 for a holde en Tale fordymmende
 den nuværende Administrations for-
 mastelige Indgriben og Tilfidesættel-
 se af Brødrenes konstitutionelle Ret-
 tigheder, men nej, der staar han,
 min Salighed, og holden den fineste
 Nominationsale, der nogensinde sendte
 en Tammany Kandidat i Embede,
 der er kun engang tidligere i mit Liv
 jeg har været saa oplagt til at "com-
 mit murder," som jeg var i dette Øje-
 blik, og dette var en Gang min Kone
 uden min Villie og Vidende havde be-
 slaglagt Barberkniven for at udføre
 en vanskelig Operation paa en Lig-
 torn — havde det ikke været for et
 beroligende Ord fra Andrew Jensen,
 da vilde der have været en kongelig
 dansk Vice Konsul mindre, i disse
 Forenede Stater. Da Harkson satte
 sig ned, var Andrew Jensen paa Bene-
 ne og nominerede min ringe Person-
 lighed som Sekretærens Modkandi-
 dat; et mindre opmuntrende Blik fra
 denne var imidlertid tilstrækkeligt
 Varsel for mig til at afslaa Nominati-
 onen — "safety first." Nu foresloges
 C. Clausen, en af Logens ihærdigste
 Arbejdere; men det foreslog intet, Se-
 kretæren gjenvalgte med en Majori-
 tet af 6 Stemmer. Refærdigheden
 skyldes at nævne, at den gamle Auto-
 crat kungjorde at en mildere Admini-
 stration vilde blive Medlemmerne til
 Del ved Indtrædelsen af hans 13de
 Regeringsaar, hvilket modtoges med
 Jubel af de taknemlige Brødre. Viva
 Poulsen! — maatte han være i Stand
 til at gøre sin Indflydelse gjældende
 indenfor Logen i 13 Aar længere.

Logens afholdte Kasserer, A. Frand-
 sen, genvalgte enstemmigt for Livs-
 tid. Chris Christensen valgtes som

Tillidsmand, P. Phil tilkendtes Pos-
 ten som Fører; J. P. Petersen vil i
 Fremtiden varetage Indrevagtens Plig-
 ter, Valget af Ydrevagt udkæmpedes
 mellem A. Wolf og Andrew Jensen,
 begge Kandidater modtog det samme
 Antal Stemmer to Gange, det var da
 Jensen, for at gøre Pinen kort, begik
 det aabenbare Brud paa Samfundets
 Konstitution og Vedtægter — han lo-
 vede i Tilfælde af Valg at traktere
 Medlemmerne med varme Æbleskiver
 og Kaffe — dette var mere end Brød-
 rene kunde staa for. Jensen valgtes
 med en god Majoritet.

Overpresidentens Opmærksomhed er
 herved henledt paa ovenstaaende
 Tildragelse — dersom et Overgreb
 paa Samfundets Forordninger skulde
 have fundet Sted, turde en Udlæg-
 gelse af Lovene og en Redegørelse af
 Paragraferne angaaende dette Punkt
 maaske være i sin Orden ved Over-
 presidentens næste Besøg i Portland.

Fra Newell, Iowa.

Newell Loge Nr. 147 af D. B. S. af-
 holdt sin 15-aarige Stiftelsesfest Ons-
 dagen den 6 December. Oversekretær
 Michaelson var indbudt og var kom-
 met tilstede; han holdt ved Mødet et
 godt Foredrag om hvad D. B. S. havde
 udrettet siden dets Stiftelse. Frugter-
 ne udeblev ikke, thi syv indgav deres
 Ansøgninger om Optagelse, og flere
 er i Vente. Efter Mødet gik Brødrene
 med Familie og Indbudte over i vor
 Mødesal, hvor de medbragte Madkur-
 vé tøjtes. Broder Gundelauck og
 Miss Frederiksen sang og spillede for
 os. Tiden gik med at synge Fædre-
 landssange. Brødrene Niels Andersen
 og Ludvig Christensen sang „Jens
 Vejmand" for os, og alle var enige om
 at vi havde haft en af de bedste Sam-
 menkomster i mange Aar. Kl. blev 2,
 inden vi skiltes.

En Tak til Over-Sekretæren, fordi
 han kom tilstede. Kom igjen ved Lej-
 lighed. Vi er enige om i Nr. 147 at
 arbejde videre for at faa flere med i
 D. B. S.

Paa Logens Vegne,
 CHRIS HOLMÉN, Sekretær.

RESOLUTION.

Galveston, Texas, 27de Nov. 1916.
 I Anledning af at Broder og passiv
 Medlem Carl Theodor Petersen af
 Loge Nr. 296 afgik ved Døden den 30.
 Oktober dette Aar blev det vedtaget
 paa Logens Møde den 26 November,
 at beklage Tabet af en Broder og til
 Ære for hans Minde at beklæde vo-
 res Charter med Sørgenor for et Tids-
 rum af 30 Dage og at denne Resolu-
 tion indføres i Logens Protokol samt
 indrykkes i Samfundets Medlems-
 blad.

Paa Loge 296's Vegne.
 WILLIAM HANSEN, Præsident.
 H. C. HANSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Akron, Ohio, 4de Dec. 1916.
 I Anledning af at vor Broder Svend
 Christensen afgik ved Døden den 26.
 November blev det ved vort regulære
 Møde, som afholdtes den 28 Novem-
 ber 1916 vedtaget, at vi beklager Ta-
 bet af en god Broder og gammel Med-
 lem og at vi til Ære for hans Minde
 draperer vort Charter for 30 Dage. At
 denne Resolution indføres i Logens
 Protokol, trykkes i Det Danske Bro-
 dersamfunds Blad og at en Kopi sen-
 des til Afdødes Hustru.

Paa Logens Nr. 301 Vegne.
 PEDER JOHNSEN, Præsident.
 S. P. ANDERSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Dannebrog, Neb., Dec. 6, 1916.
 I Anledning af at Broder Peter
 Stockholm af Loge Nr. 54 D. B. S. er
 afgaaet ved Døden, være det beslut-
 tet, at Brødrene af „Danas Minde,"
 Dannebrog, Neb., udtale deres hjerte-
 lige Deltagelse til hans Hustru og
 Børn.

Besluttet at denne Resolution ind-
 rykkes i „Dannebrog News" og „Bro-
 dersamfundsbladet" samt en Kopi
 deraf tilstilles Broder Stockholms
 Hustru og Børn.

JACOB HANSEN, Præsident.
 T. M. THOMSEN, Sekretær.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices
of the Supreme Lodge by J. Michaelsen,
Supreme Secretary, 202 Paxton Block,
Omaha, Nebr.

Entered as second class matter at the
Post Office at Omaha, Nebr.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 1137
13th Ave. So., Seattle, Wash.

Supreme Vice-President—Soren Iversen,
79 Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Secretary—J. Michaelsen, 202
Paxton Block, Omaha, Nebr.

Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 3155
N. California Ave., Chicago, Ill.

Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; O.
Nielsen, 504, Cedar Ave., Minneapolis,
Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd.,
Cincinnati, O.

1. JANUAR 1917.

Meddelelser fra Over-Sekretæren.

I November Maaned har følgende
Loger optaget de fleste nye Medlem-
mer:

Logens Medlemsantal.	Nye Medlemmer.
182—Manistee, Mich., Loge Nr. 20...	10
559—San Francisco Cal., Loge 49...	9
138—Ringsted, Ia., Loge Nr. 134...	9
471—Seattle, Wash., Loge Nr. 29...	8
102—Audobon, Ia., Loge Nr. 157...	8
282—Omaha, Neb., Loge Nr. 19...	7
112—Kenmare, N. D., Loge Nr. 198...	7
48—Ogden, Utah, Loge Nr. 291...	7
788—Racine, Wis., Loge Nr. 4...	5
123—Chicago, Ill., Loge Nr. 140...	5
104—Worcester, Mass., Loge 192...	5
94—Dwight, Ill., Loge Nr. 34...	4
330—Oakland, Cal., Loge Nr. 39...	4
65—Atlantic, Ia., Loge Nr. 53...	4
204—Albert Lea, Minn., Loge 157...	4
86—St. Charles Ill., Loge Nr. 92...	4
40—Northfield, Minn., Loge 99...	4
147—New York, N. Y., Loge 164...	4
68—Clear Lake, Ia., Loge Nr. 219...	4
33—Brush, Colo., Loge Nr. 254...	4

Artikler bør være Over-Sekretæren
i Hænde den 10de i Maaned for at
komme i Betragtning i det følgende
Numer; Loge Nyt kan modtages ind-
til den 20de.

Paa Grund af at Bøgerne her paa
Kontoret kun er indrettet til at føre
Regnskab over de lokale Loger, maa
enhver Komite betale for Annoncer i
Medlemsbladet til sin Loge, som ved
Slutning af hvert Halvaar vil blive
tilsendt Regning for saadant samt an-
den Gæld til Samfundet.

Det Danske Brodersamfunds Med-
lemsblad modtager altid gerne Medde-
lelser eller Artikler fra Medlemmer
af Samfundet. Saadanne Artikler vil
finde Optagelse i Bladet enten kom-
plet eller i forkortet Form, forsaavidt
som Pladsen tillader og Indholdet
ikke kommer i Konflikt med Samfun-
dets Konstitution.

Selvfolgelig maa indsendte Artikler
ikke forme sig som Reklamer f. Ex.
for Land eller lignende, medens der
dog godt kan rettes Spørgsmaal og
udvexles Svar gennem Bladet an-
gaaende Forhold paa forskellige
Egne, naar man holder sig till Fakta.
Meddelelser om Logernes Virksom-
hed og Fremgang modtages ogsaa
gerne fra Sekretærene, Komite-Med-
lemmer eller fra de enkelte Medlem-
mer; ensartede og lange Beskrivelser
af Festsigheder bør helst undgaaes.

Resolutioner af almindelig Størrel-
se optages for en Pris af \$1.50 og maa
være Over-Sekretæren i Hænde se-
neste den 20de i Maaned.

Avertering af Forlystelser, specielle
Møder eller lignende, arrangerede af
Loger, optages for en Pris af 50 Cts.
pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke
over 6 Tommer i en Annonce fra en
Loge undtagen efter særlig Ansøg-
ning til Over-Sekretæren. Betaling
for Annoncer opkræves fra Logerne i
Juli og Januar Maaned sammen med
andre Regninger til Generalfondet.

Der indtræffer ikke sjældent Til-
fælde, hvor afdøde Medlemmer har
haft deres Assurance Certifikat skre-
vet til „egen Ordre“ eller testamen-
teret til Personer, som ifølge Staten
Nebraskas Love og Samfundets Kon-
stitution Prgf. 50 ikke er berettiget
som Arvinger til Assurancen.

Andre afdøde Medlemmer har ved
at indgaa Ægteskab forsømt at faa
deres Certifikat forandret fra deres
Forældre til deres Hustru eller Børn.
Igjen andre havde deres Certifikat
udfyldt i Favør af Personer, som alle-
rede var afgaaet ved Døden.

I alle saadanne Tilfælde bliver Ud-
betalingen forsinket og er ofte for-
bundet med Udgifter baade for Sam-
fundet og Arvingerne. Derfor anmo-
des Medlemmer, som har deres Cer-
tifikat udstedt til „egen Ordre“, om
at udnævne en af de Personer som
Prgf. 50 foreskriver, og sende dette
Forlangende sammen med Certifika-
tet og 25 Cts. til Logens Sekretær,
som da gennem Over-Sekretæren vil
faa Forandringen udvirket. I de an-
dre ovenfor nævnte Tilfælde bedes
Medlemmer forholde sig paa samme
Maade.

Det ellefte Assessment.

Man vil i dette Numer af Bladet
finde en Skrivelse fra Broder L. Fred
Muller i Rockford, Ill. Dette Brev
indkom til Brodersamfundets Kontor
tidlig i Maaned og vilde være ble-
ven optaget uden Kommentar samt
overladt til mulig Diskussion blandt
Læserne. Sidst paa Maaned har
jeg imidlertid fra forskellige Loger
modtaget Opfordring til at forklare,
hvorfor Overbestyrelsen har opkræ-
vet et unødvendigt Assessment. Det
te viser, at Rockford Loge Nr. 64 har
udsendt en Rundskrivelse uden Over-
bestyrelsens Vidende.

Som Svar paa de forskellige Fore-
sendte Brev har jeg forklaret de for-
skellige Punkter med Hensyn til As-
sessmentet. Først henviser jeg til
Samfundets Regnskab i Bladet Nr. 7
over det første Halvaars Indtægter og
Udgifter. Udgifterne i Assurancefon-
det viser her \$2,915.27 over Indtæg-
terne og intet overdraget til Garanti-
fondet.

Paa Konventionen forklarede jeg
omhyggeligt — ligesom det blev
fremstillet af adskillige Talere — at
der er over 30 Stater, hvor den saa-
kaldte „mobile bill“ er vedtaget som
Lov, og i disse Stater skal enhver fra-
ternal Forening opkræve 12 Assess-
ments om Aaret efter „Fraternal Con-
gress Scale,“ der er omtrent den sam-
me som Det Danske Brodersamfunds
Skala.

Det blev ikke vedtaget paa Konven-
tionen at opkræve 10 Assessments.

Det blev vedtaget, at der skal op-
kræves mindst ti og ikke over 12 As-
sessmentes aarlig.

I fald man vil betragte Samfundets
Regnskab for 1915, saa vil man finde
at der blev optaget 1,247 nye Medlem-
mer, og at der udgik 1,224 Medlem-
mer, enten ved Restance, af fri Villie
eller ved Døden. De nye Medlemmer

var gennemsnitligt 6 Aar yngre end
de som udgik, og Samfundet blev saa-
ledes gennem denne Omskiftning ca.
7,500 Aar yngre. Men paa samme Tid
havde Samfundet ved Aarets Slutning
20,000 assurerede Medlemmer som
blev et Aar ældre, og gennem denne
Omskiftning bliver Samfundet altsaa
over 12,000 Aar ældre. Dette Forhold
maa balanceres ved at overføre et
saadant Beløb til Garantifondet, som
er nødvendigt ifølge de bedste As-
surance Autoriteters Beregninger.

Hvis man tilfulde fatter Betydning-
en af at Samfundet blev 12,000 Aar
ældre ved Aarsskiftet, vil man kom-
me til det Resultat, at det var Over-
bestyrelsens ufravigelige Pligt at op-
kræve saa mange Assessments at vi
med god Samvittighed kan garantere
de nye og yngre Medlemmer at de vil
faa deres Assurance udbetalt. Over-
bestyrelsen stemte fuldtalligt for det-
te Assessments Opkrævning og de
gjorde det ifølge deres bedste Døm-
mekraft og af Pligtfølelse overfor de-
res Hverv. I denne Forbindelse kan
jeg godt tilføje, at flere Assessments
betyder baade mere Arbejde og større
Ansvar for Overbestyrelsen.

Med Hensyn til den Rundskrivelse,
som Broder Muller har forfattet, da
forklarede jeg, som anført, paa Kon-
ventionen i St. Paul, at det i over 30
Stater er nødvendigt at opkræve 12
Assessments, hver af samme Størrel-
se som Fraternal Congress Scale eller
vor egen Scåla. Alligevel forsøgte
Broder Muller paa alle Maader at
overbevise Konventionen om, at vi
kunde fordele Summen af vore 10 As-
sessmentes i 12 Dele eller 12 Indbeta-
linger og at vi paa denne billige Maa-
de kunde opfylde Lovens Fordringer.

For det første er Love ikke la-
gde for at de skal kunne opkræve en
saa formaalsløs Maade som Broder
Muller foreslaar; for det andet kun-
de det ikke med den bedste Villie af
Verden lade sig gjøre; og endelig er
jeg saa heldig at vide, at der ikke i
Samfundets nuværende Overbestyrel-
se sidder en Mand, der vilde paatage
sig Ansaret hvis der skulde gaas til
Værks efter Broder Mullers Princip.

Sluttelig siger Broder Muller, at
hvis det ikke kan betale sig at have
Assurance, da bør vi forandre det til
en Begravelseshjælp paa \$1,000. Jeg
antager, at Broder Muller dermed me-
ner at det vil være billigere at betale
\$1,000 i Begravelseshjælp end at
bære Ansaret for de \$712, som hvert
Medlem gennemsnitligt er assureret
for.

J. MICHAELSEN,
Over-Sekretær.

GODE AGRE.

Vi har ofte berørt her i Bladeet, at
det i Det Danske Brodersamfund be-
ror særligt paa Medlemmerne selv
hvor hurtigt og stærkt Samfundet
skal voxes sig. Dette er i højere Grad
Tilfældet i vor Forening end i de al-

lerfleste andre Assurance Foreninger,
fordi vi driver vort Samfund efter
økonomiske Grundsætninger og ikke
udbetaler store Summer til en proble-
matisk og usikker Propaganda efter
nye Medlemmer.

Vi har imidlertid faaet en stærk og
dygtig Faktor i Kampen for D. B. S.
Udbredelse, nemlig Det Danske Bro-
dersamfunds Blad, hvorigennem vi
kan opmuntre og vejlede hverandre
med Hensyn til Samfundets Udfoldel-
se. Og vi vil bede Medlemmerne til
enhver Tid at benytte dets Spalter,
naar de har et eller andet paa Hjerte,
f. Ex. en god Ide til Efterfølgelse, et
nyt Forslag eller Lignende.

I de sidste Maaneder har vi særligt
opfordret til at virke for Indlemmel-
sen af nye Medlemmer i hver Loge,
og Resultaterne viser, at Opfordrin-
gerne ikke har været forgæves. I
denne Maaned vil vi gerne pege paa
en anden Methode, hvorved Det Dan-
ske Brodersamfund ogsaa kan bringes
til at voxes. Det er ved Oprettelsen
af nye Loger.

Skønt vort Samfund nu virker i 29
Stater og har vundet Fodfæste i saa
at sige ethvert dansk Settlement her-
ovre, saa maa vi dog ikke derfor tro,
at vi er færdig med at vinde nyt Ter-
ræn. Ifald vi vil se os om, da vil vi
ofte finde en Egn eller et Settlement
lige midt i et dansk Omraade, hvor
Brodersamfundet endnu ikke har vun-
det Indpas.

Vi har paa visse Egne her i Landet
gode Loger, som ligger i store danske
Settlementer; men ofte er det imid-
lertid Tilfældet, at Medlemmer kom-
mer langsvejs fra for at overvære Mø-
der til Tider sker det jo ogsaa, at
nye Medlemmer af andre Loger
fald ikke ret hyppigt. Vi vil anmode
Medlemmer i saadanne Tilfælde at
overveje om der ikke med nogen Ud-
sigt til Succes kunde oprettes en el-
ler flere Loger i Omegnen, muligvis
ved at nogle af de ældre men fjernt-
boende Medlemmer af Logen satte sig
i Spidsen derfor. Det kan ofte ske,
under saadanne Forhold, og ved at
der skabes to Loger, hvor der før var
en, at der kan paaregnes en Del nye
Medlemmer, som pludselig faar In-
teresse for vor Forening ved at den
rykker dem nærmere ind paa Livet.

Som et Exempel kan vi anføre, at
Samfundets Over-Vicepræsident, Bro-
der Søren Iversen i New Haven,
Conn., for Tiden er ved at undersøge
Forholdene med Hensyn til Oprettel-
sen af en Loge i Hartford, Conn. I
denne store By lever ikke saa faa
Danske, og blandt dem bor der otte
Medlemmer af Brodersamfundet, som
tilhører Loger i andre Byer. Det er
jo meget muligt, at disse otte kan
slutte sig sammen i en ny Loge og
derpaa intressere en Del af de øvrige
Danske i Byen. Paa denne Maade vil
Samfundet kun have Fordel af at ud-
skille de otte Medlemmer fra de for-

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Der-
som denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din
Loges Sekretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn Medlem af Loge Nr.

Gamle Adresse By Stat

Ny Adresse By Stat

skellige Loger, hvor de oprindelig hører hjemme.

Vi opfordrer som sagt Brødrene til at overveje om der ikke paa deres egen Egn skulde være en Lejlighed til Udvidelse efter samme Princip som i Hartford.

Selvfolgelig bør man i denne Retning som i enhver anden ikke gaa for vidt. Der bør f. Ex. ikke oprettes en ny Loge paa en Egn, hvis dette i nogen Grad kan skade den gamle Loge der paa Stedet, thi der vil ikke være noget vundet ifald en ny Loge voxer op ved at suge sin Kraft og Tilgang fra den gamle. Dog, i Reglen vil Brødre paa de forskellige Egne selv være bedst i Stand til at dømme om hvad der kan gøres i Retning af Væxt og Udvidelse.

„Booster” Arbejdet.

Det kan nu betragtes som fastslaaet at „Booster” Maanedene — eller Maanederne, som det jo er bleven til — har gavnet Samfundet betydeligt. Op til den 1ste December er der i Aaret 1916 optaget 1557 nye Medlemmer, medens der i hele 1915 optoges 1247. Der forbliver endnu December Maaned at rapportere over, og vi vil rimeligvis da naa op til over 1700 nye Medlemmer for 1916. De fleste af disse er indkomne i de sidste tre Maaneder af Aaret, og vi ser her et lille Omrids af Frugterne af en samlet „Booster” Manøvre over hele Landet.

I næste Numer af Bladet vil vi kunne rapportere over Antallet af nye Medlemmer siden „Booster” Arbejdet begyndte 1ste Oktober, og vi tror allerede nu at kunne forudsige en Gjentagelse til næste Aar. Dette bør dog ikke opfordre Medlemmerne til at tage den med Rø indtil næste Oktober. Lad os ikke forsømme nogen Anledning til at indlemme et værdigt Medlem.

Fra alle Egne.

Vi opfordrer Brødre i alle Loger, men særlig paa nye Egne, hvor den danske Befolkning endnu ikke er særlig talrig, til at skrive til Bladet en Gang imellem, for at oplyse Landsmænd andre Steder, hvorledes Forholdene arter sig for dem i nye Settlementer. Saadanne Oplysninger, forsaavidt som de er holdt i en paalidelig Tone og uden at rose Egnen over al Maade, kan ofte være af stor Gavn, baade for Brødre som ønsker at skilte Opholdssted saavel som Brødrene paa de nye Egne, hvor man netop ønsker at se flere Landsmænd nedsætte sig.

En saadan Beskrivelse findes optaget i dette Numer og skreven for et Aar siden af Broder Mosbæk i Askov, Minn. Brødrene behøver ikke altid at behandle Spørgsmaalet saa omfattende, men lad os høre fra de nye Settlementer lidt eller meget alt efter som Lejlighed gives.

Den Exekutive Komitees Forhandlinger.

Til den ærede exekutive Komite af Det Danske Brodersamfund.

Austin, Minn., 10. Novb. 1916.

Als Loge Nr. 111 tillades sig herved at ansøge den exekutive Komite om Hjælp fra Hovedlogens Hjælpefond til vor syge Broder Jens Harold Madsen, Noge Nr. 128, Hoved Nr. 35802, Alder 26 Aar.

Hvor lang Tid syg og uarbejdsdygtig? — 18. Mai 1916 (25 Uger) og er syg endnu.

Hvad er Sygdommens Beskaffenhed? — Acute obstruction of intestines.

Har Vedkommende Ejendom? — Ja. Hvad Slags Ejendom? — Et Hus, men det er nylig købt, og han er i Gæld for det.

Hvor megen Indtægt af samme pr. Maaned? — Ingen Indtægt.

Har han rentebærende Papirer eller Penge i Banken? — Nej.

Livsstilling? — Bødker.

Indkomst pr. Uge, naar rask? — \$17.00.

Hvor mange Børn har Vedkommende? — 2.

Giv Alder af Børnene. — 1—2, 1—4 Aar.

Hvor lang Tid har denne Broder tilhørt Logen? — Juni 18, 1913.

Hvor lang Tid tilhørt Samfundet? — 3 Aar og 4 Maaneder.

Tilhører denne Broder Assurancefondet? — Ja.

Har Vedkommende tidligere faaet Hjælp fra Hovedlogen? — Nej.

Har han tidligere faaet Hjælp af Logen? — Nej.

Hvor meget har Logen betalt ham ved denne Sygdom? — \$115.00 (\$65.00 i Sygehjælp, \$50.00 i Extrahjælp).

Hvor meget betaler Logen pr. Uge til syge Brødre? — \$5.00.

Hvor mange Medlemmer tæller Logen? — 61.

Hvor meget har Logen i Sygekassen? — \$500.00.

Er Vedkommende Medlem af andre Loger eller Sygekasser? — Nej.

Det bevidnes af Undertegnede, at ovenstaaende Spørgsmaal er besvaret saa nøjagtigt, som det er so muligt, samt at denne Ansøgning var til Forhandling ved Logens Møde den 11 Novb. 1916, hvor det blev vedtaget at indsende den til Over-Bestyrelsen.

O. P. PETERSON,

Præsident af Loge Nr. 111.

J. W. JENSEN,

Sekretær af Loge Nr. 111.

Vi undertegnede Syge-Komite af Loge Nr. 111 har undersøgt nævnte Broders Omstændighed og anbefaler, at Logen indsender Ansøgning til den exekutive Komite om Extrahjælp til ham.

NIELS RASMUSSEN,

THOR NIELSEN,

HANS MARKUSEN,

Syge-Komite af Loge Nr. 111 (Loge Segl)

Iversen—\$35.00 af Hjælpefondet.

Jørgensen—\$35.00 af Hjælpefondet.

Nielsen—\$40.00 af Hjælpefondet.

Christensen—\$35.00 af Hjælpefondet.

Nielsen—\$30.00 af Hjælpefondet.

Kendelsen bliver \$35.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

* * *

Broder Over-Sekretær:—

Ved sidste Møde i Loge Nr. 35 blev det vedtaget at anmode Dig om at fremlægge følgende for den exekutive Komite:

Broder A. M. Petersen af Loge Nr. 35 har en Søn 17 Aar gammel, som ønsker at blive Medlem af Logen som passiv Medlem, indtil han bliver 18 Aar, saa at Samfundet ikke vil have nogen Forpligtelse imod ham ind til den Tid.

Loge Nr. 35 vedtog enstemmig at anbefale Optagelsen, saafremt den exekutive Komite vil give Tilladelse.

Med broderlig Hilsen,

H. L. BUNCK, Sekretær.

Iversen:—I Henhold til Samfundets Konstitution, som foreskriver 18 Aar for Optagelse i D. B. S., kan jeg ikke anbefale Broder Petersens Søn for Optagelse.

Jørgensen:—Personlig har jeg ikke noget imod, at Broder Petersens Søn optages, men tror ikke den exekutive Komite har Ret til at give Dem Tilladelse.

Nielsen:—Anbefaler at Tilladelse gives til den unge Petersens Optagelse som passiv Medlem, imod at han underkaster sig Lægeundersøgelse og udtager Assurance, naar den lovlige Alder opnaaes.

Christensen:—Samme som Iversen og Jørgensen.

Nielsen:—Samme som Iversen og Jørgensen.

Kendelsen bliver, at Konstitutionen ikke vil tillade det.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

* * *

Til den ærede exekutive Komite af Det Danske Brodersamfund:—

Omaha, 14. Nov. 1916.

Omaha Loge Nr. 19 tillader sig herved at ansøge den exekutive Komite

om Hjælp af Hovedlogens Hjælpefond til vore syge Broder H. C. H. Cook. Loge Nr. 417, Hoved Nr. 13988, Alder 47.

Hvor lang Tid syg og uarbejdsdygtig? — Siden Marts 1915.

Hvad er Sygdommens Beskaffenhed? — Apoplektisk Tilfælde.

Har Vedkommende Ejendom? — Nej.

Livsstilling? — Clerk.

Hvor mange Børn har Vedkommende? — 1.

Giv Alder. — 12 Aar.

Hvor lang Tid har denne Broder tilhørt Logen? — 13 Aar.

Hvor lang Tid tilhørt Samfundet? — 13 Aar.

Tilhører denne Broder Assurancefondet? — Ja.

Har Vedkommende tidligere faaet Hjælp fra Hovedlogen? — Nej.

Har han tidligere faaet Hjælp af Logen? — Ja.

Hvis saa, hvor meget? — \$200.00.

Hvor meget har Logen betalt ham ved denne Sygdom? — \$200.00.

Hvor meget betaler Logen pr. Uge til syge Brødre? — \$6.00 for 24 Uger.

Hvor mange Medlemmer tæller Logen? — 276.

Er Vedkommende Medlem af andre Loger eller Sygekasser? — Ja.

Hvor stor er den eller disse Logers eller Sygekassers ugentlige Sygehjælp? — \$6.00 om Ugen.

Det bevidnes af Undertegnede, at ovenstaaende Spørgsmaal er besvaret saa nøjagtigt, som det er os muligt, samt at denne Ansøgning var til Forhandling ved Logens Møde den 22 November 1916, hvor det blev vedtaget at indsende den til Over-Bestyrelsen.

S. ANDERSEN,

President af Loge Nr. 19.

H. J. NIELSEN,

Sekretær af Loge Nr. 19.

Vi undertegnede Syge-Komite af Loge Nr. 19 har undersøgt nævnte Broders Omstændighed og anbefaler, at Logen indsender Ansøgning til den exekutive Komite om Extrahjælp til ham.

J. K. NIELSEN,

ANDREW J. SWINGHOLM,

Syge-Komite af Loge Nr. 19 (Loge Segl)

Omaha, Neb., 14. Nov. 1916.

Til den ærede exekutive Komite af Det Danske Brodersamfund:—

Samtidig med, at jeg paa Loge Nr. 19's Vegne indsender Ansøgning til den exekutive Komite om Hjælp af Hovedlogen til Broder H. C. H. Cook, undlader jeg ikke at give følgende Oplysninger:

Broder Cook blev ramt af et apoplektisk Tilfælde i Marts 1915 og har siden den Tid været aldeles hjælpeløs.

Vi har udbetalt ca. \$200.00 i Syge- og Extrahjælp til denne Broder, og da det ser ud til, at Broder Cook ikke vil blive i Stand til at udføre noget som helst Arbejde i Fremtiden, haaber vi, den ærede exekutive Komite vil tage denne Sag under Overvejelse og skæn-

ke en lille Kapital til vor syge Broder.

Paa Loge Nr. 19's Vegne,

H. J. NIELSEN, Sekretær.

Iversen:—\$50.00 af Hjælpefondet.

Jørgensen:—\$50.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$40.00 af Hjælpefondet.

Christensen:—\$50.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$35.00 af Hjælpefondet.

Kendelsen blev \$45.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

RESOLUTION.

Racine, Wis., den 25. Nov. 1916.

I Anledning af vor Broder Martin Clausens dødelige Bortgang er det ved Mødet den 22. November besluttet:

At Logen beklager Tabet af et godt og agtet Medlem, og at vi derfor, til Ære for hans Minde, draperer vort Charter med Sørgefior for et Tidsrum af 30 Dage.

At Logen bevidner sin dybtfølte Sympathi til hans Søskende, der i Afdøde har mistet en god og hengiven Broder.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol, trykkes i D. B. S. Medlemsblad og Brødrenes Blad og en Afskrift tilstilles vor afdøde Broders Familie.

D. B. S. Loge Nr. 4.

VIGGO C. HANSEN, Præsident.

HANS SØRENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Shell Lake, Wis., 12te Dec. 1916.

I Anledning af at Broder Hans Martin Laursen afgik ved Døden, forarsaget ved et Ulykkestilfælde den 9. December dette Aar, har Aalborg Loge Nr. 189 vedtaget, at Logen har mistet et agtet og æret Medlem, hæderlig i sin Vandel, tro og pligtopfyldende, besjælet af et Ønske om at handle i Overensstemmelse med de Følelser, som vidner om sand Broderkærlighed; derfor er vi overbeviste om, at hans Minde vil leve blandt os,

og vi har lidt et Tab, som længe vil føles af alle hans Venner. Derfor er det vedtaget, at uagtet dette er en Kjendsgerning for Logen, saa er Tabet endnu større for hans efterladte Familie, for han var i Sandhed en kærlighedsfuld Husband og en god, opofrende Fader.

Besluttet, at vi erklærer hans efterladte Familie vor dybeste Sympathi i deres store Sorg og Medfølelse i det uoprettelige Tab.

Besluttet, at vi som et synligt Tegn paa vor Sorg draperer Logens Charter med Sørgefior for et Tidsrum af 30 Dage samt at denne Resolution indføres i Logens Protokol og at en Kopi af samme sendes til afdødes Familie samt bekendtgøres i D. B. S. Blad.

Paa Loge Nr. 189's Vegne.

JENS C. JENSEN, Præsident.

HANS J. DAHL, Sekretær.

Til Logernes Sekretærer.

Den 4de December blev der her fra Kontoret tilsendt Eder Blanketter til Logens Rapport fra 1ste Juli til 1ste Januar 1917, hvoraf den ene bedes mig tilbagesendt i udfyldt Stand strax efter den 1ste Januar 1917, og senest den 20de Januar 1917. Dersom ikke Logens Rapport er modtaget til nævnte Tid, vil jeg ikke være i Stand til at faa Logens Regnskab og Sekretær Adresse paa Listen, som vil blive optaget i Medlemsbladet, der udkommer den 1ste Februar 1917.

Tillige medfulgte en Blanket for Præsidentens og Sekretærens Kautionsbevis, som bedes tilsendt Samfundets Over-Præsident, Broder T. P. Nielsen, 1137 South 13th Avenue, Seattle, Wash., strax efter at Logens ny Bestyrelse er indsat i Embede.

Dersom Logernes Sekretær paa et Papir opbevaret i Medlemsbogen vilde holde et Status som nedenstaaende over Medlemmerne og deres Dødsbidrag, vil det være let at udfylde Rapporten, samt altid have en samlet Oversigt over Logens Medlemmer og Assessments Størrelse.

Tilgang

Iste Januar 1915 havde Logen 125 Medlemmer med et Dødsbidrag paa \$119.26. Loge Nr. 156, optaget\$1.24 Loge Nr. 57, udsl, paa Rest.....\$1.26 Loge Nr. 157, optaget......55 Loge, Nr. 31, død 1.10 Loge Nr. 158, optaget ved Af- Loge Nr. 98, udt. i god Stand.... .25 gangskort30 Loge Nr. 67, Assurance nedsat... .50 Loge Nr. 40, Assurance forhøjet .89 Loge Nr. 159, optaget 1.00

Afgang

1ste Juli 1915 havde Logen 126 Medlemmer med et Dødsbidrag paa \$120.13.

Regnskab for November

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

Underskud den 1. Nov. 1916	\$ 408.94	
Indbetalt i Assessment	\$18,739.96	
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago.....	34.75	
Nov. 3. Carl Christensen, Chicago, Ill., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 83, Hoved Nr. 1442 af Chicago Loge Nr. 18.....	\$ 100.00	
Nov. 3. Mathilde Christine Sorensen, Green Bay, Wis., Assurance..	250.00	
Nov. 8. Peter, Marie, Johannes og Mette Petersen, Dannevirke, Neb., Assurance	500.00	
Nov. 10. Loge Nr. 3, D. B. S., Davenport, Iowa	250.00	
Nov. 13. Minnie Hansen, Omaha, Neb., Assurance.....	1,000.00	
Nov. 15. Thomas C. Christensen, Racine, Wis., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 100, Hoved Nr. 471 af Racine Loge Nr. 4	100.00	
Nov. 16. Clara E. Poulsen, St. Paul, Minn., Assurance.....	1,000.00	
Nov. 16. A. Chr. Jensen og Chr. Kragh, Executors, Sioux City, Iowa, Assurance	1,000.00	
Nov. 17. Helga Caprasasca, Stockton, Cal., Assurance.....	500.00	
Nov. 18. F. F. Von Dorn, New York, Assurance.....	500.00	
Nov. 18. Kristine Kyed, Shelton, Conn., Assurance.....	1,000.00	
Nov. 21. Annie H. Hansen, Osakis, Minn., Assurance.....	1,000.00	
Nov. 21. Marie Møller, Noewalk, Mich., Assurance.....	1,000.00	
Nov. 23. Marie Simonsen, San Francisco, Cal., Assurance.....	1,000.00	
Nov. 25. Dorthea Christensen, Cedar Falls, Iowa, Assurance.....	1,000.00	
Nov. 25. Katie Johansen, Portland, Oregon, Assurance.....	500.00	
Nov. 28. Barbe Benoit Sorensen, Appleton, Wis., Assurance.....	1,000.00	
Nov. 28. Mette Thomsen, Valparaiso, Neb., Assurance.....	1,000.00	
Nov. 29. Los Angeles, Loge Nr. 126, Begravelsesudgifter efter afdøde Broder John Nielsen af Portland, Loge Nr. 167.....	180.80	
Balance	5,484.97	
	\$18,774.71	18,774.71

Kassebeholdning den 1. Dec. 1916.....\$ 5,484.97

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1. Nov. 1916.....	\$35,800.79	
Indbetalt i Nov. Maaned	29.15	
Indbetalt i Hovedskat i Nov. Maaned.....	725.00	
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago, Ill.....	8.90	
Nov. 1. W. Farnam Smith Co., Kontor og Vault Leje i Nov. Md.....	\$ 40.00	
Nov. 2. Chr. Hansen, Cleveland, Loge Nr. 69, Begraveshjælp...	50.00	
Nov. 4. Western Newspaper Union, Trykning og Mailing af Bladet Nr. 10, \$224.40; Adresseforandringer, \$9.47.....	233.87	
Nov. 4. J. C. Andersen & Son, \$50,000 Depository Bonds for Con. & Com. Nat. Bank, Chicago, Ill., 1 Aar.....	250.00	
Nov. 8. Geo. E. Turkington, \$1,000 Fire Insurance for Samfundets Sager i O. Sek. Kontor	19.90	
Nov. 8. Guy A. Benson, Racine, Wis., Sagfører Salær i Sagen angaaende afdøde John Petersen af Loge Nr. 4, Essur.....	25.57	
Nov. 10. C. E. Hansen, Warren Loge Nr. 202, Begraveshjælp.....	50.00	
Nov. 11. P. J. Langlykke, Chicago, Loge Nr. 18, Begraveshjælp..	50.00	
Nov. 16. J. Michaelsen, Part af Løn, tilgode i Okt. Kvartal.....	250.00	
Nov. 17. Omaha Printing Co., 1120 No. Card, 300 blank Card, \$10.18; 1 section, Card Cabinet, \$11.75.....	21.93	
Nov. 17. H. H. Vogt, \$40,000 Surety Bonds for Over-Kass., 1 Aar...	80.00	
Nov. 17. F. F. Von Dorn, N. Y., 6% Rente paa afdøde Broder Chr. Monrads Assurance, \$500, siden hans Død den 30 Marts 1914	79.75	
Nov. 17. T. P. Nielsen, Rejse til Portland, Ore., \$13.20; 1 Dag, \$3.00, samt til Chehalis, Wash., \$7.10.....	23.30	
Nov. 27. Chr. Nielsen, Rejse til Kenmare, N. Dak., \$31.64; 3 Dage, \$9.00	40.64	
Nov. 29. Chr. M. Jorgensen, Viborg Loge Nr. 139, Begraveshjælp	50.00	
Nov. 29. H. Nordheim, Bogholder, Løn i Nov. Maaned.....	90.00	
Nov. 29. Ragna Holst, Typewriter, Løn i Nov. Maaned.....	40.00	
Nov. 29. Axel Andersen, Medhjælper ved Bladet, Løn i Nov. Maaned	50.00	
Nov. 29. J. Michaelsen, Porto, Tel. m. m. i Nov. Maaned.....	41.10	
Balance	35,077.78	
	\$36,563.84	36,563.84

Kassebeholdning den 1. Dec. 1916.....\$35,077.78

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1. Nov. 1916	\$ 1,108.75
Nov. Renter for Kuponer:—	
Milford, Iowa	262.50
Pacific Junction, Iowa	225.00
Seattle, Wash.	112.50
Allison, Iowa	175.00

Kassebeholdning den 1. Dec. 1916

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1. Dec. 1916.....	\$ 1,883.75
Bonds i Safety Vault, Omaha, Neb.	403,100.00
Garantifondet den 1. Dec. 1916	\$404,983.75

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1. Nov. 1916	\$ 5,667.60
Nov. 6. A. A. Moller, Chicago Loge Nr. 140, Extrahjælp.....	\$ 35.00
Nov. 15. Viggo Jensen, Portland, Loge Nr. 112, Extrahjælp.....	50.00
Nov. 21. Oscar Jorgensen, Trufant Loge Nr. 106, Extrahjælp.....	40.00
Balance	5,542.60
	\$ 5,667.60

Kassebeholdning den 1. Dec. 1916.....\$ 5,542.60

UDESTAAENDE CHECKS.

Loge Nr. 69, \$50; Carl Christensen, \$100.....	\$ 150.00
Peter, Marie, Johannes og Mette Petersen.....	500.00
Loge Nr. 18, \$50; Minnie Hansen, \$1,000.....	1,050.00
Thomas C. Christensen, \$100; Loge Nr. 112, \$50.....	150.00
Clara E. Poulsen, \$1,000; A. Chr. Jensen og Chris Krage \$1,000....	2,000.00
Helga Caprasasca, \$500; Omaha Printing Co., \$21.93.....	521.93
H. H. Vogt, \$80; T. F. Von Dorn, \$500; T. F. Von Dorn, \$79.75....	659.75
Kristine Kyed, \$1,000; T. P. Nielsen, \$23.30.....	1,023.30

Annie H. Hansen, \$1,000; Marie Nielsen, \$1,000.....	2,000.00
Loge Nr. 106, \$40; Marie Simonsen, \$1,000.....	1,040.00
Dorthea Christensen, \$1,000; Katie Johansen, \$500.....	1,500.00
Chr. Nielsen, \$40.64; Loge Nr. 139, \$50	90.64
Barbe Benoit Sorensen, \$1,000; Matte Thomsen, \$1,000.....	2,000.00
Loge Nr. 126, \$180.80; H. Nordheim, \$90; Ragna Holst, \$40.....	310.80
Axel Andersen, \$50; J. Michaelsen, \$41.10	91.10
	\$13,087.52

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$403,100.00
Kassebeholdning i Assurancefondet	5,484.97
Kassebeholdning i Assurancefondet	5,848.97
Kassebeholdning i Generalfondet	35,077.78
Kassebeholdning i Hjælpefondet	5,542.60
Checks udestaaende den 1. Dec. 1916	13,087.52
	\$464,176.62

SAMFUNDETS VÆRDIER DEPONERET SOM FØLGENDE.

First Nat. Bank Safety Vault, Omaha, Neb., Bonds.....	\$403,100.00
Con. & Com. Nat. Bank, Chicago, Ill.	31,447.70
Bank of Benson, Benson Neb. (Certificate)	6,196.00
First Nat. Bank, Omaha, Neb. (Certificate)	8,694.78
Omaha Nat. Bank, Omaha, Neb. (Certificate)	7,229.61
Com. Nat. Bank, Co. Bluffs, Iowa (Certificate)	6,000.00
Checks beroende hos Over-Kasserer	1,508.53
	\$464,176.62

Chicago, Ill., den 4. Dec. 1916.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasserer.

Mr. J. Michaelsen, Danish Brotherhood of America.

This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood of America, as shown by the books of Continental and Commercial Nat. Bank of Chicago, at the close of business, November 30, 1916, was Thirty-one Thousand Four Hundred Forty-seven and 70/100 (31,447.70).

GEO. HOLMES, Auditor.

Naar Vinden tuder i højen Rig.

Vi var hjemmegaaende. I seks Uger havde vi — med Undtagelse af at drukne — været i alle de forskellige Situationer, som Nordatlanten kan berede Søfareren i et koldt og mørkt Efteraar, og vi var skredne saa vidt mod Rejsens Maal, at vi alt havde set gamle Norges Fjelde.

Til Trods for, at „de stolte Klippeborger” med „Sølverhjelme om Issen” sig sig godt ud paa Distance havde vi hellere set det vejrbidte Nørødt, vi endelig skulde se noget af Norge; thi med dette havde vi haft Skagerak aabent, medens vi nu saa, at vi var komne for nordligt. Vinden var derpaa gaaet om i Øst og blæst op til en rigtig Storm, som vi havde maattet dreje under for, og dermed var foreløbig alle Kahytbestik, om Tiden for at naa Sundet indstillede.

Det var paa Eftermiddagsvagten, at jeg gik paa Dækket, hvor Styrmanden stod og holdt sig ved en Kufnagle, medens han gjorde et kort og et langt Ben. Mine Besøg hos ham havde paa Rejsen været talrige og tømte stærkt paa vore Samtale-Emner, der ikke fik daglig nyt Stof tilført, men var henvist til at leve paa det medbragte Kvantum, hvilket endda var begrænset, da vore Vaner og Levevis havde været temmelig forskellige. Ihvorvel den jævne Sømand — der, som Visen siger, „maa sit Brød paa Søen surt fortjene, og døde ondt saa mangen, mangen Gang,” — har min fulde Sympati og Beundring, saa har han og jeg, desværre, udover det alment menneskelige, kun faa Tanker tilfælles. Her blev Forholdet i vore selskabelige Sammenkomster i Almindelighed det, at Styrmanden paa et tidligt Stadium blev Fortæller og jeg Tilhører, og jeg kan tilføje, at han ikke spandt sine Ender for ligegyldige Ører. Der var altid Stænk af Saltvand i dem, sammen med Vindens Tuden, og saa en Kolorit af den ejendommelige Sømandsovertro.

I Dag var han tavs og vendte tidt Skraaen, hvilket betød, at noget krævede hans Opmærksomhed. Han spejdede jævnlige til Luvart og derfra op til Skødet af store Under-Mærsejler, der var den eneste Stump, vi havde ladet Vinden beholde at presse imod. Jeg traadte op til Rælingen og saa ud; Saltvandet røg i mit Ansigt og sved i Læberne. Nordsøen lignende et kogende Vand, marmoreret af Skumstriber og dampende for Vejret. Da kom der et Vindstød saa pludseligt, som var det skudt ud af en Kanon, og Briggen krængede, som om den vilde lægge sig paa Siden.

Vagten blev kaldt agterud, men til min Forundring stod Styrmanden imod Sædvane tvivlraadig tøvende.

„I kan vel ikke holde jer deroppe saa længe, at I kan bjærge Sejlet?” kom det frem.

„Jo vel kan vi det,” svarede en af Klyngen, mens han strammede et Bælte om Livet og surrede Sejlgarn om Ærmerne ved Haanden. Han overtog Ledelsen og Kammeraterne fulgte ham, som var det aftalt i Forvejen.

Jeg har ofte haft Lejlighed til at sammenligne Søfolk af forskellig Nationalitet og Race og er omsider kommen til den Anskuelse, at ingen er i højere Grad end Nordboen begavet med de for en Sømand saa udmærkede Evner: at kunne lade sig elektrificere og gaa paa i Flok, en for alle og alle for en. Andre kan have samme Omtanke, Opfindsomhed og fysiske Kraft, men i Sammenarbejde staar Danskene sig, og det gælder vel ikke blot Sømanden, men lige saa vel Bonden og Soldaten.

Naar Situationen er kritisk tager han Ordet, der er den voksen. Det var Matrosen Peter, som alle Mand her sluttede sig om: et stakkels Menneske, der var hjælpeløs i Land paa Grund af en uregerlig Lyst til stærke Drikke. Han havde faret med Briggen i flere Aar og blev som yngværdigt Individ udtaget fra Ladegaarden om Foraaret, men en Maanedes Tid med god Mad og frisk Luft var nok til at genføde hans Styrke og Mod og i det hele taget gøre ham til den bedste Matros om Bord.

„Hver Tomme af den Fyr er Sømand,” mumlede Styrmanden, mens vi saa efter ham, der med et „Hurra nu” svang sig op i Vantet, fulgt af det øvrige Mandskab, som havde han hypnotiseret dem. Hvad jeg havde set af Line dans, Trapezkunst og lignende halsbrækkende Forestillinger, var tamt ved Siden af Synet af de senestærke Arme og Ben, der, med Nerver spændt til det yderste, arbejdede sig sikkert frem, og inden der var forløbet et Kvarter var Sejlet beslaaet.

Det lettede paa Skuden. Nu laa den med de nøgne Master og drev tværs med et bredt Køl vand op til Luvart, og der var langt at drive paa. Efter Omstændighederne kunde vi ikke ligge bedre, og det varede da heller længe, før min Ven Styrmanden aabnede Samtalen.

„Jeg har nu aldrig været den samme Mand, siden jeg forliste med Skonnerten,” begyndte han, „og jeg bliver det vist heller aldrig. Den Byge var ved at tage Vejret fra mig; den er ogsaa haard og kan være langvarig fra den Kant, men der er langt til Skotland. Jeg havde ventet noget af den Slags; thi det fejler aldrig vi faar Uvejre, naar jeg har drømt om de døde, som jeg gjorde sidste Nat, da jeg syntes, vi kom tæt hen til Skagens Fyrskib og vilde forbi; men der stod Briggen gamle Kaptajn i Forstavnen og truede ad os. Men det værste, jeg har oplevet, var dog —

som jeg fortalte før — da jeg forliste. Det var fra første Begyndelse en uheldig Rejse, skønt den da nok kunde have været mange Gange værre, og vi, der kom levende i Land, havde endda Grund til at sige Tak.

Vi var bestemt til Themsens og var lige kommen i Nordsøen med fint Vejr, da Kokken en Morgen kom paa Dækket i sit Stadstøj, spulet over det hele og med Haar saa vandkæmmet som nogen Købmandssvend, og dertil straalende hans Ansigt, som om han skulde holde Jul, Nytaar og Paaske med det samme. Det var hans Broders Fødselsdag, fortalte han. Natten igennem havde han drømt, at han skulde i Selskab med ham, og da vi spurgte, hvad den Broder var for en stor Mand, og hvor han var, svarede han, at Broderen paa denne Dag for et Aar siden var falden over Bord og druknet her i Nordsøen.

Kokken gik hen at hente Slagpøsen for at slaa Vand op; hvordan han bar sig, var der ingen, der saa — vi hørte et Plask, og han var væk. Det kan være, han har prøvet at tage sine fine Klæder i Agt, har baaren sig kejtet ad og faaet Overbalance; thi det var ellers en sikker Knøs. Det Spørgsmaal faar vi nu aldrig opklaret, og det kan saamænd være lige meget, for Døden skal have sin Aarsag; jeg tænker, at det var Broderen, der trak ham til sig, og saa kom han til Gilde med sine Kisteklæder paa. Ikke det mindste fik vi mere at se af ham, hverken død eller levende, og ikke et Praj gav han fra sig, da han gik. Vi hev Redningskrans ud, braste bak og fik Jollen ud, saa hurtig vi kunde; vor Krans fandt vi, men da der var gaaet en halv Time, tog vi Jollen om Bord og gik videre.

Efter den Dag gjorde vi god Fremgang, indtil Vinden gik om i Sydvest med Regntykning. Jeg havde haft Morgenvagten og kom ned i Kahytten ved 8 Glas for at faa min Frokost; der sad Skipperen i Sofaen med en Brændevinsdunk foran sig og stak det ene Glas ud efter det andet. Han var lidt haard ved Flasken, det var hans største Fejl, og jeg døjede med at holde ham derfra.

„Jørgen,” sagde jeg — for vi havde været Bysbørn og havde været Drenge sammen — „sæt den Dunk i Skabet og lad mig faa Nøglen, eller giv den hellere til ham derude, saa faar du den ikke mere at se og vil heller ikke tænke tiere paa den.”

Da saa jeg, at han græd, saa Taarerne trillede ned ad hans Kinder, og han hulkede længe, inden han kunde faa et Ord frem. „Kristian,” sagde han omsider, „jeg er saa ulykkelig. Den fæleste Drøm, jeg i mine Levedage har haft, havde jeg i Nat, og den var saa græsselig naturlig. Jeg kom ind til min gamle Reder, der døde i Fjor. „Naa, kommer Du endelig der, din Kæltring,” sagde han; „hvor Du har snydt Pengene fra mig” — og det har jeg ogsaa. Uha! det var saa meget fælt, saa fælt, saa fælt, og han bliver ved at staa for mig. Der er han nu igen — uha!” og saa hylede han med Ansigtet begravet i begge Hænder.

„Den friske Luft paa Dækket vil nok hjælpe Dig,” mente jeg og bjærkede Brændevinen. Før jeg tørnede ind, saa jeg op paa Dækket. Skipperen syntes at være bleven helt rolig og ædru, og jeg havde ingen Skruller ved at overlade ham Vagten og selv gaa ned at lægge mig.

I min Køje mærkede jeg nok, at Søen tog til og der blev mindsket Sejl. Øjnene havde jeg lukket, men om jeg sov, skal jeg ikke kunne sige. Med et mærkede jeg, at der blev halset rundt, og jeg begreb, at der skete noget helt fortvivlet. I største Hast fik jeg Støvler og Stortrøje paa og skyndte mig op. Det første jeg bemærkede var, at Skipperen havde været ved Flasken igen.

„Vi har lige vendt,” sagde han sløvt, „for jeg hørte Brændingen paa Goodwin Sands forude. Vi maa være bleven forsat af Strømmen; men nu har vi godt Stræk paa Styrbords Bov og har Strømmen under Læen.”

„Men Gud hjælpe os, Jørgen, hvad har Du da gjort? Ser Du ikke Land og Brænding ret forude? Vende! Læ!” raabte jeg til Rorgængerens. Folkene gjorde deres Sager saa flinkt, som kunde forlanges, men Skuden havde ikke Fart nok til at gaa over Stag. Der var ikke andet for end løbe rundt for Vejret, men inden vi

endnu fik skiftet Skøderne var vi i Grundbraad, og lidt efter huggede Kølen i Sandet.

Skipperen stod, som han var lammet, indtil det blev ham klart, at alt var tabt. Saa kom han til sig selv, Skrækken havde helt taget hans Rus, og han tog Ordet igen.

„Bjærg hvad Sejl I kan, Manne, eller kap væk. Klar Storbaaden. Jeg gaar lige ned og stikker mine Papirer til mig!” og med det gik han ned i Kahytten.

Vi tumlede lidt paa Dækket, men maatte opgive at udrette noget, da Søerne brød ind over os, knuste det opstaaende — Storbaaden gik straks — Spir, Fade, og hvad der var surret, revs løs, og det blev umuligt for os at holde os længer. Endnu stod Kahytsskappen, og jeg sprang hen og raabte ned: „Kom Skipper! Tøv ikke længere dernede!” Men der kom intet Svar.

Jeg gjorde et Par Trin ned ad Trappen og fornam saa, at jeg fik Benene i Vand. „Jørgen! Hvor er Du?” raabte jeg, men fik heller intet Svar og begreb nu, at Hækken var slaaet ind og Kahytten fuld af Vand. Det var paa høje Tid at jeg kom op og fik fat i Storevant; thi en Sø, der var højere end nogen af de andre, brød over og tog Kappe og Skylight med sig.

Vi klarede os alle op i Storevant. Foran os laa Kysten med Huse og Mennesker, og der var ikke langt til Lovestoff. At begynde med havde vi godt Mod, da vi stolede paa, at der nok vilde blive sendt os en Redningsbaad eller Raketter; men derinde var man slet ikke i Hast for at komme os til Hjælp. Den ene Time forløb efter den anden, og hver Time syntes os en Evighed. Dagen begyndte alt at svinde og dermed vort Haab om Frelse; men saa kom der Mandskab med Raketapparat ned til Kysten. Vi syntes, det var i yderste Øjeblik; thi Skroget truede med at skilles ad. Der kom en Raket og faldt over Stængestaget, men i det samme gik Foremærsstang, og vi fik ikke Tag i Linen. Det var tydeligt, at der skulde et godt Skud til at kast en Line til os; vi haabede paa, at næste Skud vilde blive bedre, men i Stedet for at prøve det, rakkede Engelskmændene sammen og gik hjem.

Der S vi nu. Mørket kom. Masterne rystede, saa vi maatte surre os, og vi saa det ene gaa bort efter det andet; ingen af os havde Haab om nogen Sinde at se Dagen igjen. Først bandede vi paa Redningsmandskabet, men saa bad vi, at Vorherre vilde lade os komme let over Døden. De begriber ikke, hvilken Mængde Forestillinger der kommer i saadan en Nat, hvor hvert Minut er saa langt som en Dag.

Vi mælede ikke længer, men enhver havde nok at gøre med sine egne Tanker. Hele vort Liv med alt, hvad vi havde gjort af godt og ondt, kom frem saa klart, som var det sket i Gaar, og saa fulgte den ene Begivenhed saa hurtigt som Lyn paa den anden med Bitterhed og Sorg, hvor vi kunde have gjort bedre, eller med Glæde, naar der var nogen, vi havde gjort en god Tørn.

Jeg kunde falde helt hen i Synet af dem derhjemme; det var grangiveligt, som om jeg var der, saa dem alle sammen og hørte dem tale, men ingen brød sig om mig. Jeg var kun til Stede hos dem som Tilskuer, uden at de mærkede mig; saa kunde det give et Sæt i mig, og jeg kom til mig selv paa Salingen. Hvert Sekund troede jeg blev det sidste, og naar der var gaaet en Tid undrede det mig, at jeg var levende endnu. I Mørke ser Søen altid vildere ud end om Dagen; Braadsøerne lignede Spøgelser, der rejste sig op af Natten, hævdede sig imod os, styrtede ned og malede rundt under os, men omsider blev vi ligegyldige for dem.

Skudens Bund var slaaet itu og Enden af den Mast, vi sad i, var stukken fast i det bløde Mudder. Jeg saa paa, at det ene Spand Vant sprang efter det andet, indtil der kun var et, der holdt Masten oppe. Saa kunde jeg ikke holde Øjnene fra dette, som jeg hvert Sekund ventede vilde springe, indtil jeg omsider næsten ønskede, at det vilde ske, og var ligesom ærgerlig over, at det holdt saa længe.

Til sidst, da Dagslyset viste sig, syntes det mig, at jeg havde siddet her i Salingen i mange Aar og skulde blive der al Tid. Men der kom nyt

Liv i os, da vi saa, at der kom Folk med Raketter til Strandingsstedet igen; aldrig syntes jeg at have set et smukkere Syn og aldrig hørt dejligere Musik, end da Raketten hvislede hen over os, og vi fik fat i Linen, som vi med Møje halede til os og gjorde fast.

Der var kommen mange Mennesker paa Stranden, og de gav os et vældigt Hurra, da Redningsstolen kom ud. Vi kom da ogsaa alle Mand i Land undtagen Skipperen, der var bleven hentet af sin gamle Reder.

Men den Nat har givet mig et Knæk, som jeg aldrig forvinder.”

Tove.

I.

Kongen dansede med Tovelille. Det var den sidste Aften, han var Gæst paa det Rugenske Herresæde. Vigtige Statssager kaldte ham tilbage til Danmark.

I Riddersalen var alle Kjærter tændte. Paa det blanke, med Skifer belagte Gulv traadtes Dansen af mecklenborgske og pommerske Adelsmænd, som Hr. Henning Podebusch havde buden til Gæst.

Det var til Ære for den danske Konge, hvem man allerede havde givet Navnet Atterdag. Som Junker og Prins af Danmark havde han saa jævnlig opholdt sig ved Hertugerne af Mecklenborgs og Pommerns Hoffer, og mange Venskabsforbindelser havde den unge Fyrste knyttet i sin Udlændighed. Man vilde nu tage Afsked med den prinselige Selskabsbroder og fejre den nylig valgte Konge.

Det gik lystigt til. De nordtyske Riddere og Adelsmænd lod ikke Vinen blive sur i Kanderne, og de fremmede Fruer og Jomfruer, som tog Del i Festen, syntes livligere i Sind og kjækkere i Sæder end deres danske Søstre. Haandtryk vexledes og Blikke mødtes, mens Dansen gik hen over det blanke Gulv, og Sangen lød bestandig højere, og Kanderne tømtes og fyldtes paany.

Men Kongen dansede med Tove. Hver Gang hun mødte ham i Dansen, lagde han sin Arm favnende om hendes Liv, og snoede hun sig fra ham, fulgte hans Blik hende uophørlig, til de mødtes igjen. Hr. Henning Podebusch betragtede sin Søster og Kongen og det Spil, der foregik mellem dem, og han smilede derved. Han stod længst tilbage i Salen, i den brede Vindueskarnap, og hans gode Ven og Standsfælle, Ridder Pogwitsch, kom hen og lagde sin Haand paa hans Skulder.

„Lykkelige Tanker skinner ud af dine Øjne, Ven Podebusch! Er det Kongens Artighed mod din smukke Søster, der behager Dig saa vel?”

„Den har jeg ofte før været Vidne til!” svarede Hr. Podebusch. „Jeg har kun paa den sidste Tid gjort mig mine Betæneligheder over, om andre Kaar vilde skabe andre Luner. Da Valdemar sidst gæstede Rugen, var han en arveløs Prins og sin egen Herre; nu er han Danmarks udvalgte Konge og Prinsesse Helvigs Husbond. I kort Tid kan meget forandres.”

„Men til Svogerskab med den kløgtige Herre er der ikke længer Udsigt for Dig,” yttrede Ridderen.

„Vistnok ikke,” lød Svaret. „Men kan hænde, der er Udsigt til det, som er lige saa tjenligt. Følg det sig, som jeg tænker, saa gaar min Vej til Danmark; det Land skal ikke være ilde at leve i, og jeg skønner, det bliver et muntert Hof, hvor Kong Valdemar er Herre!”

„Og din Søster?”

„Hun følger med mig, Ven Pogwitsch! Søgskende bør nødig skilles ad!”

Ude i Salen traadte de den sidste Dans. Kjærterne begyndte at brænde døsig. Det var bleven sent paa Natten. Omsider skiltes Riddere og Damer, og der blev stille i den store Hal.

Men ude paa Højenloftssvalen tegnede sig Skyggen af en Mand. Det var en høj, ungdommelig rank og kraftig Skikkelse. Han lænede sig mod Svalegangens Brystværn og støttede Panden i sin Haand, som om han var hensunken i Grublen eller i et Minde, han ikke kunde slippe.

Lidt efter hørtes det, at en Dør blev aabnet ind til den store Sal bag ved, og Skridt, hurtige og lette, bevægede sig hen over Skifergulvet. Manden ude paa Højenloftssvalen vendte

sig om, og et stort, lykkeligt Smil lyste op i hans Ansigt. Han bredte Armene ud, og en ung Kvinde kom løbende henimod ham og kastede sig ind til hans Bryst.

„Tove — min lille Due!” hviskede Kongen og tog hende fastere ind til sig.

„Det er altsaa sandt, hvad man har sagt mig i denne Aften!” udbrød hun med hastig, dæmpet Stemme. „Du er ikke længer fri; Du har ægtet den hovmodige Prinsesse, Hertug Valdemars Søster — Du er ikke mere min Ridder og Prins; men Du har solgt vor Elskov for en Kongekrone!”

„Tove — Tovelille!” hviskede Kongen igjen. „Jeg elsker kun Dig — jeg kan aldrig elske nogen anden. Havde Skæbnen villet det, var jeg bleven i min Udlændighed som den arveløse Fyrste ved Kejserens Hof; jeg havde ægtet min dejlige Tove uden at attraa nogen større Lykke i Verden. Men byder man mig kongelig Magt og Kongegjæring, saa var jeg en Taabe, om jeg ikke tog derimod.”

„Selv om Du skulde svigte Tove!” sagde hun og saa paa ham med store, varme Øjne.

„Hende svigter jeg aldrig! Du følger med mig til Danmark den Dag i Morgen, naar jeg bryder op herfra. Ogsaa din Broder tager jeg med; jeg gjør ham til min Drost og bedste Mand. Volmer og Tove skilles aldrig!”

„Men din Dronning?” spurgte hun.

„Hun har ægtet mig for at dele min Magt — ikke for Elskovs Skyld. Hendes Hjerter er koldt. Af hende har Du intet at frygte. Jeg skal fjæle Dig i Danmarks dejlige Skove; jeg skal bygge Dig et Slot, hvor Du alene er Herskerinde, og hver Gang jeg er træt af at tinge og krige for at samle Riget, saa kommer jeg til Dig og hviler mit Hoved i dit Skjød. Du skal synges min Træthed bort; Du skal ildne min Kløgt til nye Planer for Landets Frelse. Du, Tovelille, alene Du, er min rette Viv!”

„Saa følger jeg Dig, Volmer!” hviskede hun. „Hvad kommer det mig an paa Kronen eller Dronningekaaften! Lad kun Fru Helvig smykke sig dermed; lad hende sidde stiv og strunk paa Tronstolen ved din Side, og lad de fornemme Herrer bøje Knæ for hende! Jeg ejer dog, hvad hun aldrig vil vinde: dit Hjerter, Volmer! Du har selv sagt det — til mig kommer Du, naar Du er sorgfuld og træt; jeg stryger Rynkerne af din Pande; i min Favn skal din Smilhed voxes, dit Mod styrkes, fordi min Kjærlighed til Dig skal være som en udtømmelig Brønd, hvoraf Du altid drikker Dig ny Sundhed og nye Kræfter...”

„Tove, min elskede!” hviskede han igjen.

„Men til hvilket Sted i Danmark tænker Du at føre mig hen?” spurgte hun pludselig.

„Hjortholm hedder Stedet,” svarede Kongen. „Det ligger ved Fuursøens Bred, skjult mellem tætte Skove.”

„Men er det langt fra — Dronningen?” spurgte Tove nølende.

„Nu atter Dronningen! Hvad frygter Du af hende?”

„I ved, Kong Volmer, at jeg stammer ned fra Rugens gamle Fyrster, hvem man beskylder for Hexeri og for at kunne se forborgne Ting. Ved I da ikke, at eders Tovelille har arvet nogle af de hemmelige Kræfter, som hendes Stammafædre raadede over?”

Kongen lo.

„Guds store Død! Saa kan Du, jo des bedre staa Dig mod Fru Helvig, om det, mod al Forventning, skulde komme til aabent Fjendskab mellem Jer!”

„Le ikke, Volmer!” svarede Tove og saa paa Kongen med sine kloge Øjne. „Der er noget, intet Menneske staa imod — sin Skæbne! Det er just noget af, hvad jeg har lært af mine Stammafædre. Jeg ved, at min og Fru Helvigs Vej maa ikke krydses; hænder det, da slukkes Toves Stjerne...”

„Barnegriller!” udbrød Kongen.

„Kald det, hvad I vil, Kong Volmer — jeg spørger dog igjen: Bliver det langt fra Dronningen?”

„Fra Roskilde By, hvor jeg tænker at holde Hof, til Hjortholm, hvor vi vil bygge vor egen, skjulte Rede, er der over otte Mile, naar man følger banet Vej. Er det Dig ikke nok, saa har jeg en anden og bedre Plan. Saa snart jeg faar indløst Søborg og Her-

rederne der omkring, saa kjender jeg et Sted, endnu fjærnere fra Roskilde og Fru Helvig, et Sted, hvor Du og jeg kan være ganske ene...."

"Sig mig — hvilket?"
"Gurre hedder Stedet," lød Kongens Svar.

Tove smilede og nikkede med sit smukke Hoved, paa hvilket de tykke, blonde Fletninger laa bunden sammen i en pyntelig Krans.

"Det Navn lider jeg godt," sagde hun og nikkede igjen. "Jeg følger Dig, Kong Volmer, først til Hjortholm — saa til Gurre!"

* * *

II.

Pesten hærgede i Landet. Der var Landsbyer, hvor hele Befolkningen var uddød. Den rejsende, der kom til en saadan hjemstødt Plet, fandt Hytterne tomme. Hunden laa død i sin Lænke, thi der var ikke nogen, som bragte den Føde, og dens Ejermænd havde ikke faaet Stunder til at slippe den løs, før han selv var bleven overskasket af Døden. Paa alfar Vej kunde man støde paa forraadnede Lig af dem, som Pesten havde indhentet undervejs, medens de ved Flugt søgte at undgaa deres lumske Fjende.

Ved Gurre var Jagthornenes Klang forstummet. Det var Aaret 1349, og Kong Valdemar forberedte sig til sin Deltagelse i den Brandenburgske Krig.

Paa Gurre Slot samledes de Ridderne og Hofmænd, som skulde følge med Kongen i Felten. Hestene stod opsadde i Gaarden; der lød Klirren af Vaaben og højrostede Stemmer, og oppe i Hallen sad Herrerne bænkedes for at tømme det sidste Bæger Vin, forinden man drog bort fra den pestsmittede Egn.

De ventede paa Kongen. Solen var gaaet ned bag Skovbrynet; Hestene trampede utaalmodig i den stenlagte Gaard, og Herrer og Svende skottede med ærgerlige Miner til hinanden, kjede af den lange Ventetid.

Men Kongen kom ikke.
Den dalende Sol havde i Vest samlet et Baal af luerøde Skyer, der kastede Gjenskin paa de smaa, firkantede Ruder i Slotets Fruerstue, og Skæret, i sarte Rosenrødt, faldt ind i Vinduesforbygningen, hvor Kong Volmer og Tove sad.

Hun havde taget Plads paa et lavt Sæde foran Kongens Stol og hvilede begge sine Hænder paa hans Knæ, medens hun saa op paa ham med den varmeste Æmhed, hun kunde lægge i sit Blik. Ved hendes Fødder laa et simpelt Strænginstrument, paa hvilket hun havde spillet for Kongen. Hun gjentog nynnende de sidste Vers af Visen om Hr. Axel Torsen og Skjøn Valborg:

"Bedre er det ej være født
End stedse i Sorgen leve,
Med Længsel daglig at æde sit Brød
Og aldrig Lystighed prøve.

Gud dennem forlade, som Aarsag er
At de ej sammen maa være,
Som haver hinanden af Hjertet kjær
Og elsker i Tugt og Ære.
Men Lykken vender sig ofte om."

Kongen lagde sin Haand paa hendes Hoved og kjærtegnede de lyse Fletninger.

"Ni lykkelige Aar har vi levet med hinanden, siden Du kom til Danmark, Tovelille!"

"Men nu vender Lykken sig om," svarede hun sagte.

"Hvorfor tænker Du saa? Hvor ofte har vi ikke maattet skilles i disse Aar? Men hver Gang har vort Gjen-

RESOLUTION.

Neenah, Wis., 14de Dec. 1916.

Da Loge Nr. 2 ved Broder P. W. Sørensens Død den 23. Nov. 1916 har mistet en af vore ældste og mest agtede Brødre af Loge Nr. 2 og Samfundet, beklager vi herved Tabet og endvidere besluttede, at Logen udtaler sin Sympathi til Afdødes Efterladte og som et Symbol paa vor Sorg beklæder Logens Charter med Sørgenor i et Tidrum af 30 Dage og samme indføres i Logens Protokol samt indrykkes i Samfundets Blad og en Kopi af samme sendes til Efterladtes Enke.

Paa Loge Nr. 2 Vegne.

PETER LARSEN, Præsident.
MADS HANSEN, Sekretær.

syn havt fornyet Sødme, Vor Kjærlighed er voxet under Skilsmissem."

"Men Døden kan skille, Volmer!"

"Døden! Den truer Dig kun her, hvor den sorte Pestilente har nærmet sig Gurre. Just derfor vil jeg have Dig bort herfra. Ved mit Hof i Roskilde er Du i Sikkerhed. Som Søster til min Drost og betroede Mand vil Du blive vel modtagen af Dronningen; hun vover ikke andet. I de ni Aar, der er gaaet, maa Du have lært, at Du intet har at frygte af Fru Helvig. Mit sidste Ord til hende var dette: Vogt Jomfru Tove vel for mig! Og Dronningen svarede: "Jeg skal vogte og gjemme hende saa vel, som om I selv var hjemme" — Lad være, at Fru Helvig er strunk og stiv, uden kvindelig Mildhed. Dronning er hun dog med Ære, og sit Ord bryder hun ikke. Derfor vil jeg være tryk for Dig, naar jeg ved, Du er i Roskilde By, mens jeg gaar i Leding. Din Karm holder forspændt; alt er rede, og før jeg selv kan bryde op, maa jeg se Dig vel borte fra denne Egn, hvor Sot og Død regerer."

"Husker Du, Kong Volmer, hvad jeg sagde Dig en Aften for ni Aar siden — den sidste Aften, vi var sammen i mit Fædrenejem paa Rugen?"

"Det skulde jeg vel mindes! Vi talte om vor Elskov, og Du lovede at følge mig til Hjortholm og Gurre. Det Løfte har Du holdt!"

"Men der var ogsaa noget andet. Jeg sagde til Dig, at Fru Helvigs og mine Veje maatte ikke krydses. Men jeg vil vise Dig, at jeg lyder Dig mere end min Spaadoms gave. Jeg frygter ikke den onde Sot, som raser her; men er Du mere tryk for mig, naar jeg er i Roskild, saa drager jeg afsted endnu i Aften!"

"Tak, Tove — min Due! Jeg tror mere paa dit Hjerte en dpaa den Spaadomskunst, Du mener at have arvet efter dine rugenske Frænder. Paa Spaadomme tror jeg overhovedet ikke — det er Overtro og dum Uvidenhed, der fostrer dem. Jeg tror paa Lykken og paa eget Mod og Snildhed! Og nu Levvel! Tak for dette Møde som for alle de andre tilforn! Tak for al din Elskov, Du rige Tovelille, som kan skænke din Volmer altid nye Skatte, mens *Da dog* bliver ved at være lige rig!"

Han favnede hende med en Æmhed, som om det var deres første Elskovsmøde. Saa tog han hendes Haand og førte hende fra Fruerstuen ind gennem den store Hal, hvor Ridderne endnu sad bænkedes ved deres Krus og Kander. De rejste sig og bukkede dybt, men tavse, medens Tove gik gennem Hallen ved Kongens Side. I den indre Slotsgaard holdt Karmen forspændt, og Kjoresvenden havde sin Nød med at styre de utaalmodige Heste. Tolv Ryttere ventede paa at følge med som Lejde for Kongens Elskede.

Jomfru Tove og hendes Terne tog Plads i Karmen. Kongen trykkede det sidste Kys paa Tovelilles Mund, og bort drog Toget, ud ad Borgporten og over den nedtrukne Vindebro, hvor Kong Valdemar blev staaende, saa længe han kunde øjne et Glimt af Tovelilles Vogn.

Men de adelige Herrer og deres Svende, som holdt inde i Slotsgaarden, parate til Opbrud, hviskede indbyrdes mellem hverandre:

"Drager Jomfru Tove til Fru Helvig, saa spørger vi vel nyt, før Kongen kommer hjem."

* * *

Dronningen holdt Hof i Roskilde, medens Kong Valdemar fejdede i den Brandenburgske Krig.

Den naadige Frue kjendte intet til sin Medbejlerske, uden hvad Rygtet havde forebragt hende om Tovelille. Var hun saa smuk og saa indtagende af Væsen, som man fortalte? — Dronningen længtes efter at se sin Husbonds Slegfredvif. Det var mere af Nyfgenhed end af Skinsyge; thi Fru Helvig vidste, at hun aldrig havde ejet Kongens Hjerte. Ægteskabet var en statsklog Byttehandel mellem Kongen af Danmark og Hertug Valdemar af Slesvig. Havde de kunnet følge deres Tilbøjeligheder, havde Fru Helvig ægtet sin trofaste Kammervend, Hr. Folkvar Lovmandssøn, saavel som Kong Valdemar havde ægtet Tove af Ryland. Men om end Dronningen kunde undvære sin Husbonds Kjærlighed, skjottede hun dog ikke om at tænke sig Tove som sin Efterfølgerske paa Tronen. Og Ryg-

tet, som tiere har travlt med at melde ondt end godt, havde ladet Fru Helvig faa Nys om, at Kongen skulde have ønsket hendes Død, for at han kunde hævne sin Elskede til Dronningeværdighed ved sin Side. Og om nu dette Rygte havde talt sandt? Om Tove hemmelig stræbte hende efter Livet?

Fru Helvig ønskede, at Lejlighed vilde tilbyde sig, saa hun kunde faa sin Medbejlerske at se, og hun var redbon kommen Kongens Vilje i Møde, da han bad hende "vogte Jomfru Tove vel," medens hendes Broder, Drost Henning Podebusch, fulgte med i Leding.

Nu var Kongen borte, og Tovelille var kommen til Dronningens Hof.

Fru Helvig havde sendt sine Jomfruer bort, thi hun vilde være ene, naar hun modtog sin Gjest. En gammel Kammermester førte Jomfru Tove ind i Fruerstuen. Dronningen sad i sin strunkeste Pynt foran et stort Metalspejl, der var stillet op paa hendes Sømmebord. Hun var iført en Guldbrokades Klædning, der stod stivt om hende, og Halskraven var saa snever, at det saa ud, som om den høje Dame kun med Høje kunde bevæge Hovedet.

Tovelille blev staaende ved Døren og nejede med beleven Anstand. Men hendes ellers straalende og kjække Ansigt havde en syg Farve, og Blikket stirrede dødt frem for sig. Dronningen hilste stivt, uden at vende sig om, og gav hende et Vink om at træde nærmere.

"Velkommen til vort Hof, Jomfru Tove! Min kongelige Herre har bedt mig være eder en naadig Beskytterinde, medens Drostens, eders Broder, er borte fra Landet — og Kongen med. Jeg skjønner deraf, at I endnu staar i megen Yndest hos min Husbond...."

"Naadige Frue," svarede Tove, "eders kongelige Herre har et trofast Sind; dem, han en Gang har skænket sin Gunst, svigter han ikke...."

"Det lader til, I kjender hans Troskab bedre, end jeg kjender den," gjemlede Dronningen. "Det er endda blevet sagt mig, at Kongen mere end en Gang har ønsket mig død, for at han ganske kunde give sig hen til sin ublu Lidenskab for eder, Jomfru Tove...."

"Stormægtigste Frue — I sagde nylig, at I skulde være mig en naadig Beskytterinde; men det er bitre Velkomstord, hvormed I modtager mig!"

"Jeg tænker, vi maa helst tale ærligt! Saa kommer vi siden hen des bedre ud af det med hinanden.... Men hvordan er det, I ser ud?" Dronningen vendte sig for første Gang om mod sin Gjest. "I er jo ganske bleg, og Eders Øjne er matte! Er det den Skjønhed man berømmer Eder for, og som har gjort saa mægtigt Indtryk paa Kong Valdemar, at han i alle disse Aar har været troløs mod sin retmæssige Viv?"

"Naadigste Frue," svarede Tove med træt Stemme. "Jeg ved ikke, hvor meget man berømmer min Skjønhed her i Landet. Men har Kong Valdemar mig kjær, saa tror jeg, han elsker mit muntre Sind og mit Hjertes varme Æmhed mere end min ydre Skabning.

"Aa, ilde er I ikke heller!" ytrede Fru Helvig. "Den Mathed, som ligger over eders Træk, skyldes vel kun Længslen efter eders kongelige Elsker, I tilstaar jo selv, at eders Hjerte er meget varmt, og Kongens vel ikke mindre. Man har sagt mig, han kalder jer sin lille Due — Tovelille!"

"Min naadige Frue — om I vil vide det, saa er jeg syg. Jeg mærkede intet dertil, mens vi var undervejs paa Rejsen, men da jeg vaagnede i Morges, sitrede jeg af Kulde under de varme Bolstre, hvori jeg laa, og jeg havde næppe Kræfter til at staa op og klæde mig, da I skikkede Bud efter mig...."

"Hvad siger I? Nu ser jeg det! Eders Læber bliver blaa, og I ryster! Guds hellige Moder! Hvad fejler I?"

"Jeg ved det ikke.... men det bliver mørkt for mine Øjne!" stammede Tovelille, idet hun sank halvt i Knæ paa Gulvet.

"Pesten! Det er Pesten, som I har bragt hertil!" raabte Dronningen og foer saa hastig op fra sin Stol, at den stive Guldbrokade raslede om hende. "Skynd Jer bort.... Eller lad mine Folk hjælpe Jer afsted! Har I ikke

gjort mig Ulykker nok, I onde Kvind! Skal I nu ogsaa bringe Sot og Død ind i mit Hus! Bort, bort med Jer!"

"Jeg kan ikke!" mumlede Tove. "Mine Ben er som Bly under mig.... jeg ser ud i et stort, uendelig stort Mørke.... jeg ser...."

Men Fru Helvig ilede hen og aabnede Fruerstuens Dør paa vid Gab, og med en Stemme, der skælvede paa en Gang af Angst og Vrede, raabte hun ud:

"Kom! Kom! Vi har den sorte Død i Huset.... Bring hurtig Hjælp!"

Paa Dørstolpen hang et blankt Skjold, og Fru Helvig hamrede derpaa med alle sine Kræfter.

De kom løbende — Jomfruer og Terner og den gamle Kammermester og Dronningens Hofsinder alle tilhobe.

"Før hende bort!" befalede Fru Helvig og pegede paa Tovelille, der laa bevidstløs paa Fruerstuens tavlede Gulv, medens det fine, udtryksfulde Ansigt var fordrejet af Smerte. "Før hende bort, inden Smitten breder sig! Bring hende til Slotsfogdens Badstue og giv hende et Bad saa heft, som hun taaler det!"

Men de stod allesammen — Terner og Kammervende — og stirrede forbløffede paa hinanden. Ingen af dem vilde røre ved den pestsyge.

"Hvad nøler I efter?" udbrød Dronningen. "Tør I ikke selv bære hende til Badstuen, saa skik Bud efter Slotsfogdens Folk!"

Dertil var de alle parate, og den ene foer afsted hurtigere end den anden. Den gamle Kammermester vendte tilbage med to af Slotsfogdens Karle — tapre Folk, der hverken skyede Ild eller Pest.

De løftede Tovelille op. Sygdommen havde gjort hendes Træk næsten ukjendelige; men Legemet havde endnu sine fine og bløde Former, og det store, lyse Haar strøg hen ad Gulvet, medens Slotsfogdens Folk bar hende bort.

Hun vaagnede af sin Afmagt og mumlede:

"Jeg vil ikke dø.... de venter mig paa Gurre.... Nu blomstrer Humle-rankerne i min Urtegaard.... Jeg hører mine smaa Børn græde.... Og Volmer strækker sine Arme ud.... Hør! Hører I ikke — han kalder paa Tovelille...."

(Slattes)

SEKRETÆR-ADRESSE FORAN-DRINGER.

Loge Nr. 33—Hans Jensen, 1533 1/2 So. Tacoma Ave., Tacoma, Wash.
Loge Nr. 43—James Westergaard, 2001 California Street, Denver, Colo.

AVERTISSEMENT.

Loge Nr. 1, Omaha, Neb., har valgt følgende nye Bestyrelse:

Ex-President, Ejnar V. Clausen, gjenvalgt; President, Thorvald Hansen, gjenvalgt; Vice-President, Hans Sørensen; Sekretær, Harald Nordheim, gjenvalgt, 2733 So. 16th St.; Kasserer, Jens Larsen, gjenvalgt, 6039 Main St., Benson; Tillidsmand, Chr. Petersen; Fører, Henry Olsen; Indre-Vagt, D. Tucksen; Ydre-Vagt, Jørgen Hansen, gjenvalgt.

Chicago Loge Nr. 104

afholder sin

19-Aarige Stiftelsesfest.

Søndag Efterm. den 14de Januar 1917

i Peter Holters Hall.

Hjørnet af Cicero Ave. og Erie St.

Alle Chicago Logernes Presidenter er indbudte som Gæster.

OMAHA, NEB.

DANSK ARBEJDSANVISNINGS-KONTOR.

Omaha's D. B. S. Loger har Arbejdsanvisnings Kontor for tilrejsende Landsmænd og Brødre af Brodersamfundet.

Arbejdsgivere kan ogsaa henvende sig her for at erholde Arbejdere.

For nærmere Oplysninger henvender man sig i M. M. Backs Cigarforretning, 1607 Leavenworth St.